

Τὸ νησί μας κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ἐρήμωσιν, συνεπεί τῆς μεταναστεύσεως, διότι ὁ Κυθῆριος δὲν εὐρίσκει εἰς τὸν τόπον τοῦ τὰ μέσα νὰ ζήσει καλῶς. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ δυνάμεις πρὸς μίαν πλήρη καὶ ἀπολύτως συγχρονισμένην γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν, ἀλιευτικὴν, βιοτεχνικὴν ἀκρότητα καὶ βιομηχανικὴν προσπάθειαν.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ

ΤΥΠΟΣ

Ἀνεξάρτητος ἡμερησίως τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων

Ἐκδιδόμενη ἀπαξ τοῦ μηνός. — Ἔδρα: Ποταμός Κυθῆρων

Ἰδιοκτήτης - Διευθυντής - Ὑπεύθυνος
Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. Κάβρος)
Ποταμός — Κυθήρων

Ἐπὶ τῆς ἑξέως:
ΣΩΤΗΡΙΟΣ Γ. ΓΑΣΠΑΡΗΣ
Πραξιτέλους 127γ—Πειραιεύς

Ἀντιπροσώποι: Κυθῆρων: ΝΙΚ. Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ — Ποταμός:
Ἀθηνῶν: Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Πάνος Φύλλης) Βερανζέρου 44 - Τηλέφωνον 51-132. Πειραιῶς: ΘΕΟΔ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ, Ναυάρχου Μπότη 20 - Τηλέφωνον 40-274.

Διαχειριστής
ΕΥΣΤΡ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ
Ποταμός—Κυθήρων

Ἐπευθυνος τυπογραφείου
ΕΛ. ΒΙΓΛΑΣ
Κ. Παλαμᾶ 75—Νίκαια

Ὁ στενὸς τοπικισμὸς δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ τόπου μας.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

ΕΙΜΕΘΑ ΑΔΕΛΦΟΙ

Καὶ πρέπει νὰ σκεπτόμεθα καὶ νὰ ἐνεργοῦμεν πρωτίστως ὡς Κυθηριοὶ πατριῶται.

Ἔτος Α'—Ἀριθ. 46. 8
30 Σεπτεμβρίου 1954

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Τὸ Κ. Κ. Σ. ΖΕΜΠΗ

Ἡ ἰδέα μιᾶς προσπάθειας γιὰ τὴν Τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῶν Κυθῆρων ποὺ εἶχε ριφθῇ ἀπὸ ἕναν ἐκλεκτὸ Κυθηρίο διανοούμενο, τὸ Σπύρο Στάθη ἀπὸ τὶς στήλες τοῦ περιοδικοῦ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» τὸ 1931 δὲν εἶχε ὅπως ἐπρεπε νὰ ἔχη μίαν πρακτικὴ συνέχεια καὶ σχεδὸν ξεχάστηκε.

Ἴσως αὐτὸ συνέβη διότι ἡ ἰδέα αὕτη εἶχε κάποιον ἀνεδαφικὸν ἰδεαλισμὸ τότε, ἴσως διότι δὲν βρέθηκαν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι, νὰ τὴν ἐνστερνισθοῦν ἀλλὰ κυριώτερον διότι ἡ οἰκονομία τοῦ νησιοῦ δὲν εἶχε τὴν ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως μιᾶς τουριστικῆς πολιτικῆς. Ἡ ὑψηλὴ ἀγοραστικὴ ἀξία τοῦ συναλλάγματος δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐπαγγελματίαι, τὰ τραπέζια καταστημάτων καὶ ἦταν τόσον ἐμφανὴς ἡ καταπληκτικὴ εὐημερία ὅλων σχεδὸν τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ ὥστε δικαίως ἡ συμβολὴ τοῦ τουρισμοῦ στὴν αὐξήσει τοῦ εἰσοδήματός του νὰ θεωρεῖται ἀμελητέα.

Σήμερα ὅμως οἱ συνθήκες τῆς οἰκονομίας τοῦ νησιοῦ συνετέλεσαν τὸν πόλεμον, τῆς κατοχῆς καὶ τῆς καθ' ὅλον οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας μας εἶναι ἐντελῶς διάφορες. Ἡ ἀποταμίευσις ὑπέστη ἕναν ἄνευ προηγουμένου ἀφανισμόν καὶ τὸ ἐκ συναλλάγματος εἰσόδημα μειώσιν ἐξ αἰτίας τῆς μικρῆς ἀγοραστικῆς τῶν ἀξίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν προπολεμικὴν. Ἡ οἰκονομία τοῦ νησιοῦ βασιζομένη σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ μεταναστευτικὸν συναλλάγμα ὠθεῖ κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην, τοὺς κατοίκους εἰς μετανάστευσιν. Ἡ μετανάστευσις ἀπειλεῖ μὲ ἐρήμωσιν τὸ νησί καὶ τὸν πῶτος ἀπογνώσεως ἀκούγονται διὰ τὸ ζοφερόν του μέλλον. Κατὰ συνέπειαν προβάλλει ἐπιτακτικὸν τὸ καθήκον ὅλων τῶν Κυθηρίων διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ νησιοῦ τῶν ἀπὸ τὸν κίνδυνον ποὺ τὸ ἀπειλεῖ. Καὶ ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητος, ἡ τεραστίαν προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται διὰ τῶν ἔργων ἀναδημιουργίας τῆς νήσου, τῶν συντελουμένων ἡδὴ, καὶ τῶν ὑπὸ μελέτην, τὴν μεγαλυτέραν καὶ καλυτέραν συμβολὴν διὰ τὴν διάσωσιν καὶ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν Κυθῆρων. Ἡ πραγματικοποίησις τῶν ἔργων αὐτῶν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς πολυπλευροῦς προσπάθειας διὰ τὴν ἀξιοποίησιν ὅλων τῶν δυνατοτήτων ποὺ προσφέρει τὸ νησί διὰ τὴν διάσωσίν του. Καὶ δίχως ἀμφιβολία μιὰ προσπάθεια διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῶν Κυθῆρων ἀποτελεῖ τὴν μάλλον ἐνδεδειγμένην κατεύθυνσιν πρὸς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ στραφοῦν ὅλοι καὶ ποὺ ἐπιβάλλεται τόσον ἀπὸ τὴν ἀντικειμενικὴν ἐκτίμησιν τῶν τοπικῶν δυνατοτήτων ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν γενικωτέραν προσπάθειαν ποὺ καταβάλλεται ἀπὸ τὸ ἐπίσημον κράτος γιὰ τὴν ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ στὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἔθνος δίνει μίαν μάχην τεραστίαν γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, ποὺ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δὲν εἶναι μόνον ἡ ἡθικὴ ἐξύψωσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ προβολὴ τῆς εἰς τὸν διεθνὴ χώρον ὡς τόπου ἐξελικμένου, ἀλλὰ κυριώτερον ἡ κάλυψις ἐνόου σημαντικοῦ μέρους τοῦ ἐλλείματος τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, ἀφοῦ κατὰ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα, τὸ περασμένο οἰκονομικὸν ἔτος 1953—54 ὁ τουρισμὸς ἀπέδωσε περὶ τὰ 24 ἐκατ. δολάρια.

Ὁμιλοῦντες φυσικὰ περὶ τουρισμοῦ δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπισκέπτας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσωτερικὴν τουριστικὴν κίνησιν, τὴν παραθεριστικὴν, ἐκδρομικὴν καὶ λουτροθεραπευτικὴν, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀποτελοῦν ἀξιόλογον οἰκονομικὴν συμβολήν. Καὶ πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν τοῦ τουρισμοῦ πρέπει νὰ στραφοῦν αἱ τουριστικαὶ ὁργανώσεις Κυθῆρων (Χώρα καὶ Ποταμοῦ) πρέπει μὲ θέρη καὶ πίστιν νὰ ἐργασθῶν μὲ τὴν συμπαράστασιν ὅλων γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ ἰδέα του νὰ γίνῃ πράξις. Διότι τὰ Κυθῆρα ἔχουν προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν του, τὶς ὁποῖες στεροῦνται νησιά ποὺ ἀποξοῦν ἡδὴ ἀπὸ αὐτὸ, καὶ συγκεκριμένα: α) Τοπεῖα ποὺ οἱ φυσικὲς καλλονές του εἶναι ἀσύγκριτες καὶ μποροῦν νὰ χαρίσουν γιὰ 2—3 θερινοὺς μῆνας, ἀνάπαυσιν στὸ μυαλὸ καὶ στὸ σῶμα ἐκείνων ποὺ ζοῦν στὸ καμίνι τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιῶς.

β) Σιδηροὺς, ἰαματικὰς πηγὰς, ποὺ κατὰλληλα διαβιζόμενες μποροῦν νὰ προσελκύσουν κόσμον.

γ) Δρόμους ποὺ ὁδηγοῦν πρὸς ὅλα τὰ χωριά καὶ τὰ τοπεῖα, σχεδὸν ἄνετα. Προσὸν ποὺ κανένα νησί τὸ τοῖς εἶδος τῶν Κυθῆρων δὲν διαθέτει.

δ) Ἀρχαιολογικὸν ἐνδιαφέρον σημαντικόν. Παλιόκαστρο—Παλιόπολι—Παλιόχωρα—Ποῦρκο—Μέσα Ποῦρκο—Μυλοπόταμος. Ἄν μάλιστα μποροῦσαν νὰ

Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα

Τὸ Νοσοκομεῖον Κυθῆρων ὡς ἔχει μέχρι σήμερον

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Ἀφίκετο εἰς Κῦθηρα ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Λεωνίδας Ξεν. Παπαρηγόπουλος, ἵνα περιεῖλθῃ τὰς διαφόρους κοινότητας, πρὸς σχηματισμὸν ἰδίας ἀντιλήψεως περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν. Ὁ κ. Παπαρηγόπουλος εἶναι ἡλικίας 50 ἐτῶν, δικηγόρος, καταγόμενος ἐκ Δάφνης Καλαβρύτων. Κατὰ τὸν Μικρασιατικὸν πόλεμον ὑπηρετῶν ὡς ὑπαξιωματικὸς, συνελήφθη ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ παρέμεινεν ἐπὶ ἔντος αἰχμαλωτός.

Ἐξομητίσθη πρὸς τὸν δικηγορικὸν ἀπασχολούμενος καὶ ἀκολουθῶνς ἑπαρχος εἰς αὐτὰ. Διορισθεὶς Νομάρχης ἀπὸ τοῦ 1945 ὑπηρετῶν διαδοχικῶς εἰς τοὺς Νομούς: Δράμας ἐπὶ διετίαν περίπου, Λαμίας ἐπὶ ἔντος, Χαλκίδος ἐπὶ ἔντος, καὶ Καβάλλας ἐπὶ πέντε ἔτη, μετατεθείς ἐκεῖθεν εἰς Νο-

μαρχίαν Ἀττικῆς, κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν.

Αὐστηρὸς, ὑπερρεσιακὸς καὶ ἀμερόληπτος, ἐργατικὸς καὶ προσηνὴς πρὸς πάντας, ἀνέπτυξε τεραστίαν καὶ πλουσίαν δραστηριότητα εἰς τοὺς ἀνωτέρω Νομούς, ἀποσπείρας κατ' ἐπανόλησιν τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τοὺς χαίρινους τῶν ἐκαστοῦ Κυβεργειῶν ἀνεξαρτητῶς πολιτικῆς χροιάς καὶ τὴν ἀναλλοίωτον ἐγνωμοσύνην τῶν θρησκευτικῶν, πολιτικῶν, κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ πάσης φύσεως ὁργανώσεων, δημιουργήσας μνημειώδη ἔργα καὶ σημειώσας ἀλησμόνητον ἐποχὴν.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους εὐελπιστοῦμεν, ὅτι, πλείστα ζωντανὰ προβλήματα τῆς νήσου, μὲ ἀπὸ πολλοὺ ἐκκοιμώμενα, θέλουν εὖρη σήμερον τὴν λύσιν τῶν.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΣΤΑΘΗΝ

Ὁ συμπατριώτης καὶ ἐκλεκτὸς φίλος κ. Ἀντώνιος Στάθης μὲς ἀπέστειλε τὴν κατωθὶ ἐπιστολὴν τῶν ὁποίων καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν:

Κύριε Διευθυντά, Συμβάλλων καὶ ἐγὼ εἰς τὴν, ὅσον ἐνέστι συμπληρῶσαι προηγουμένον δημοσιεύματός μου, σὰς πληροφοροῦν ὅτι ἐμψυχώτης τῆς ἰδέας διὰ τὴν ἱδρύσιν Μουσείου εἰς Κῦθηρα καὶ πραγματικὸς ἱδρυτὴς αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ αἰετιμὸς γυνὴν σιάρχης Σπυρίδων Στάθης. Ὁμολογουμένως θὰ ἔπρεπε ἐννοηθῆναι νὰ ὑποθέσῃ τις τοῦτο λόγω τῆς πεφωτισμένης διανοίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἐμπράκτους ἀποδοτικότητος πολυμύρου ἐκπολιτιστικῆς δραστηριότητός του. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶναι ἀπορίας ἀξίον πῶς δὲν συνετάγη ἀκόμη ἡ παραδειγματικὸς καὶ ἱστορικῶς ἀναγκαία βιογραφία τοῦ σπανίου ἀνθρώπου. Ὁ γυναικαρχὴς Σπυρίδων Στάθης πρωταρχικῶς κινήσας διὰ τὴν ἱδρύσιν Μουσείου εἰς Κῦθηρα, συνεκέντρωσε μετὰ κόπου, διότι καὶ ἀρχὴ εἶναι δύσκολος, διάφορα εὐρήματα (οἰκίσματα ἀγγεία κ.λπ.) προσκροῦσαν συνεχῶς εἰς τὴν, ὡς ἦτο φυσικόν, ἀντίδρασιν τῶν κατόχων κατὰ τὴν

δημοτικὴν ἐκείνην προσπάθειαν. Ὁ αὐτὸς γυναικαρχὴς ἐνέργησε καὶ διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Θεμιστοκλῆ Πετρογλεῖου ὡς ἐφόρου ἀρχαιοτήτων διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἡδὴ συγκεντρωθέντος ὀλίκοι καὶ τὴν διεύρυνσιν τῆς ὁλῆς ἐργασίας. Ὁ δὲ κ. Θ. Πετρογλεῖος ἀναλαβὼν τὴν συνέχισιν τοῦ μνημειώδους ἔργου μὲ ἀξιοθαύμαστον ζήλον, ἀνέπτυξε τεραστίαν δραστηριότητα καὶ κατόπιν σταθερῶν πολυετῶν ἐνεργειῶν, προσέδωκεν εἰς τὸ Μουσεῖον Κυθῆρων περίπου ὅσους, ἐντὸς τοῦ πανελληνίου ἀρχαιολογικοῦ θησαυροῦ μας, δημιουργήσας συνάμα διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀρίστην προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τουριστικῆς κινήσεως εἰς τὴν νήσον μας καὶ συνεχίζει ἀκόπως τὰς φιλοτιμίας αὐτοῦ προσπάθειαι.

Σ. Σ. Αἱ ἀρχαῖα πληροφορία μας διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Μουσείου Κυθῆρων συγκρινόμενα μετὰ σημερινὰς παρουσιάσεις ἀντίφασιν εἰς τι σημείον τὸνίζομεν ὅμως εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἀπαράβατον κανόναν, τὸ νὰ ἐκτελούμεν πάντοτε τὸ βάρυ καὶ ἀκρὸς ὑπεύθυνον ἔργον ἡμῶν ἀμερόληπτος.

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΟΡΦΑΝΗ

Σὲ ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας ἀπὸ τὸ γραφικὸν Μυλοπόταμο, μέσα σ' ἕνα φαράγγι, ποὺ τὸ σκιάζον πρηνάρι καὶ κέδροι καὶ τὸ συντροφικὸν τὸ βοῦσμα τοῦ νεροῦ τοῦ Καμαρίου καὶ τῆς φόνισσας, ποὺ ἀλλοτε γαλήνια καὶ ἀλλοτε ἀφρομένη ἀπὸ θυμὸ, κυλᾶν στὸ βάθος, προσκαλόντας στοὺς ἐπισκέπτας δέος καὶ θαυμασμό, βρίσκεται τὸ μοναστήρι τῆς Ὁρφανῆς.

Καρφωμένον στὰ δρόμα πλάγια τοῦ λαγκαδιοῦ, φαντάζει ἀπὸ ἀγνάντια, σάν κάταστρο πλειούμενο μέσα σὲ μαυροπράσιν φουρτούνα-σμένη θάλασσαν, ποὺ ζητᾶ νὰ τὸ κλείσῃ λές γιὰ πάντα στὰ ἀπύθμενα βάθη τῆς.

Πολλὰ θὰ εἶχε νάκερδιστὸ τὸ μοναστήρι, ἂν ἔχανε τὸν ἰδιωτικὸν τοῦ χαρακτήρα καὶ ἔτσι ἀνοίγε πρὸς ὅλους τοὺς θῆρες τοῦ στίλς δωρὲς τῶν πιστῶν καὶ τῶν τουριστῶν. Πάντα ὅμως ἀξίζει πολλὰ μὴ ἐπισκεψθῇ σὲ μικρὸ τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν καὶ μὴ ἐκκλησιαστικὸν τρυπμὸν μέσα σὲ μίαν σπηλιά, καὶ ἀνὴρ καὶ στήν οἰκονομία Ξανθάκη, ἔχει δὲ πρόσφατα ἀνακαινισθῇ ἀπὸ τὸ Γιάννη Καρύδη.

Πολλὰ θὰ εἶχε νάκερδιστὸ τὸ μοναστήρι, ἂν ἔχανε τὸν ἰδιωτικὸν τοῦ χαρακτήρα καὶ ἔτσι ἀνοίγε πρὸς ὅλους τοὺς θῆρες τοῦ στίλς δωρὲς τῶν πιστῶν καὶ τῶν τουριστῶν. Πάντα ὅμως ἀξίζει πολλὰ μὴ ἐπισκεψθῇ σὲ μικρὸ τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν καὶ μὴ ἐκκλησιαστικὸν τρυπμὸν μέσα σὲ μίαν σπηλιά, καὶ ἀνὴρ καὶ στήν οἰκονομία Ξανθάκη, ἔχει δὲ πρόσφατα ἀνακαινισθῇ ἀπὸ τὸ Γιάννη Καρύδη.

Χ. Δ.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΙΑΤΡΟΥ κ. ΔΗΜ. ΣΤΑΗ

Πολὺ συχνὰ παρενοχλεῖ τὴν σκέψιν ἡ σημερινὴ κατάστασις καὶ τὸ μέλλον τῆς μικρῆς μας πατρίδος, ἡ ὁποία συνεχῶς ἐρημώσεται. Φεύγουν οἱ ἄνθρωποι ἄλλοι διὰ τὰς Ἀθήνας, ἄλλοι διὰ τὸ ἐξωτερικόν διὰ νὰ πλουτίσουν.

Τὸ κατορθῶνουν ἐλάχιστοι καὶ οἱ πολλοὶ ὑποφέρουν τὰ πάντοτε, στεροῦνται πολλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπλοῦ φαγητοῦ, ἐργάζονται ἐντατικώτερον ἀπὸ ἐδῶ εἰς ἀνῆλια ὑπόγεια καὶ εἰς ἔργα κάθε ἄλλο

παρὰ εὐχάριστα χωρίς φίλους, χωρίς ἐκτίμησιν καὶ ζητοῦν νὰ ἐπιστρέψουν, ἀλλὰ τοὺς λείπουν τὰ μέσα. Ἔτσι γινώσκουν καὶ χάνονται πρόωρα, μὲ τὴν ἀπέραντη πίκρα γιὰ τὴν ἀποτυχία τῶν καὶ τὴν βαθύτατη νοσταλγία τοῦ τόπου στὸν ὁποῖον γεννήθηκαν καὶ ποὺ δὲν θ' ἀντικρύσουν ποτέ. Ἴσως νὰ μὴ διέπρταν τὸ παράτολμον διάβημα τὸν ἕαν ἐσκέπτοντο ὅτι σκοπὸς τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ἡ πλουτισμός, ἀλλὰ ἡ ἀπόλαυσις τῆς. Καὶ τότε αὐτομάτως γεννᾶται τὸ ἐρώτημα τοῦτο: μπορεῖ νὰ ζήσει κανεὶς ἐδῶ; βεβαίως ναι δὲν θὰ πλοιοῦται, ἀλλὰ θὰ ζήσει πλέον εὐχάριστα, πλέον ἐλευθερὰ καὶ περισσότερα χρόνια. Ἐάν ἀποφασίσῃ νὰ ἐργασθῇ σὰν ἄνθρωπος φυτεύοντας μερικὰ δέντρα, θὰ κερδίῃ ὅσα τοῦ χρειάζονται διὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς. Ἀλλοτε εἴμεθα περίπου 24 χιλ. κάτοικοι καὶ ζῶσαμε πολὺ καλὰ: τώρα ἂν ἀφαιρῶμεν τὴν ζωὴν ἑκατὸν ἑκατομμύρια ἀπαιτήσεις θέλωμεν ψυχαγωγίαν θέλωμεν πολλὰ καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ ἐργαζόμεθα. Τὰ ἔχομεν αὐτὰ εἰς τὴν ἐνητειάν; ὅχι ἀλλὰ ἔχομεν τὴν ἐλπίδα καὶ ἐπαίνομεν μὲ αὐτήν.

Ἐν τῇ ἐποχῇ αὐτῇ ἀναγκαῖοι τρόποι διὰ νὰ σταματήσωμεν τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ νησιοῦ μας.

Πρῶτον καὶ κυριώτερον εἶναι νὰ γίνῃ μία δικαία καὶ ἀξιωματικὸς ἀνακατομὴ τῶν ἀγροτικῶν περιουσιῶν, ὥστε κάθε κτηματίας νὰ ἔχη

μιὰν συγκεντρωμένην καὶ ὅχι πολλὰ μικρὰ κομμάτια ἀπέχοντα τὸ ἕνα τοῦ ἄλλου. Εὐτυχῶς ἡ παρούσα Κυβέρνησις ἤρχισεν ἐφαρμοζούσα τὸ σύστημα τοῦτο.

Δεύτερον ἐπίσης σπουδαῖον εἶναι ἡ συμπίκνωσις τῶν κατοίκων εἰς ὀλίγας κωμοπόλεις. Κάτι τὸ ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνο ποὺ συνέστησε πρὸ ἑτῶν ὁ κ. Π. Τσιτοῦλις διὰ τὸ Διακόφτι, ἀλλὰ πλέον κατορθωτόν.

Δημιουργοῦμεν πέντε ἕως ἑξ συνοικισμῶν, θὰ ἦτο εὐκόλον μὲ τὰ σημερινὰ μάλιστα μέσα νὰ ἐκτελοῦν ἀνευτέρων τὴν ἐργασίαν τῶν, νὰ ἔχουν τὸν ηλεκτροφωτισμόν, τὴν ψυχαγωγίαν καὶ τὰς διασκεδάσεις τῶν.

Τρίτον ἀπαιτεῖται μεγαλυτέρα ἀνάπτυξις τῆς μελισσοκομίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, εἰς τὰς ὁποίας, ἐσχάτως ἐδόθη μίαν εὐδοίαν ὁδοῦ. Ἡ προμήθεια ἀγελᾶδων Ἰνίνας φυλῆς καὶ ἡ μελετημένη τυροκομία ἀποτελοῦν παραγόμενα σημεῖα τῶν καιρῶν.

Καὶ ὅς ἐπανεέλθωμεν εἰς τὰ δένδρα. Μία φιλότιμος ὁμαδικὴ καὶ ἐπιμονὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δένδροκομίας ἡ ὁποία ἰδιαίτερος ἐνδοκίμειστος τόπος μας (μὲ τὴν φύτευσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς ἐλῆας, ἀμυγδαλιάς, χαρουπιᾶς, μηλιάς, πορτοκαλιάς κ.λπ.) ἐκ τῆς ὁποίας θὰ δυνάμεθα διανομήναι κοπιάζοντες νὰ κερδίζωμεν περισσότερα, θὰ ἐπέφερε πλήρη ἀλλαγὴν τῆς ζωῆς μας.

Καὶ τέλος εἶναι ἀπαραίτητος ἡ βελτίωσις τῆς κτηνοτροφίας, διότι ὁ λαχανόκηπος εἶναι τὸ μανάβικο τοῦ ἀγρότου.

Ὅφειλομεν νὰ κατανοήσωμεν πάντες ὅτι ἡ γεωργία ἀποτελεῖ ἐπιστήμην καὶ ἀπαιτεῖ μελέτη ἐντατικήν.

Αἱ ἀγοροτέλεια ἐπίσης θὰ συντελοῦν πολὺ εἰς τὴν πρόοδον τῶν γεωργῶν μας, καὶ ἡ ὁμόνοια ὅλων μας, εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ὅλου μας νησιοῦ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΗΣ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΒΗΜΑ ΠΡΟΟΔΟΥ

Ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία τῆς Α.Τ.Ε. ἀπὸ μακροῦ προσεπάθησε νὰ πείσῃ τοὺς παραγωγικοὺς τῆς νήσου μας ὅπως ἀντικαταστήσουν τὰ ἐκτρεφόμενα βοοειδῆ (ἐγχωρία φυλὴ χωρίς ἀξιόλογον γαλακτοπαραγωγήν) διὰ βελτιωμένων ἀγελᾶδων μικτῆς ἀποδόσεως οὗτως ὥστε καὶ αἱ ἀνάγκαι

τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγῶν ἐξ ἰδίων κεφαλαίων, ἡγοράσθησαν 7 ἀγελᾶδες Τηνίας φυλῆς καὶ ἕνας ταῦρος, αἱ ὁποῖαι καὶ παρελήφθησαν ὑπὸ διαφόρων προοδευτικῶν παραγωγῶν τῆς νήσου. Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων ζώων, μετέβη ἐπὶ τόπου ὁ γεωπόνος κ. Γ. Καλλιέργιος παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν παραγωγῶν. Ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τὰ ἀγορασθέντα ζῶα ὑπῆρξεν ἀρίστη καὶ προβλέπεται ὅτι λίαν συντόμως θὰ γίνουν καὶ ἄλλαι ἀποστολαὶ εἰς Τήνον διὰ τὴν ἀγοράν 8—10 ἀγελᾶδων ἀκόμη. Ἐάν συνεχῶς ὁ αὐτὸς ρυθμὸς, ἐντὸς 4—5 ἐτῶν, ὅλοι αἱ ἀγελᾶδες τῆς νήσου θὰ εἶναι Τηνιακῆς φυλῆς. θὰ μποροῦν δὲ τὰ Κῦθηρα νὰ κάμουν ἐξαγωγὴν ζώων, ὅπως γίνεται σήμερον εἰς Τήνον, αὐξανόμενης ταυτοχρόνως τῆς παραγωγῆς γάλακτος, βοτύρου καὶ κρέατος, μὲ ὑπερὰ οἰκονομικὰ ὀφέλη ὅσον τῆς οἰκονομίας τῶν παραγωγῶν. Εἶναι ἐνθαρρυντικόν τὸ γεγονός ὅτι μίαν νέα σοβαρὰ προσπάθεια ἀναπτύξεως τοῦ τόπου ἐπιτυγχάνει. Πρέπει ὅμως νὰ ἐνισχυθῇ περισσότερο ὁ παραγωγὸς, διὰ νὰ βελτιωθῇ τὸ βιοτικόν του ἐπίπεδον, καὶ διὰ νὰ τονωθῇ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, ὥστε νὰ ἀγαπήσῃ τὴν γῆν του.

Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γυθείου, Οἰτύλου, Κυθῆρων Σεβασμιτάτος κ. Δημήτριος ἀφίκετο εἰς Κῦθηρα πρὸς ρύθμισιν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ τέλει τῆς Θεομνηστῆρος κατὰ τὴν 24ην τρέχοντος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν «Μυρτιδιώτισσης».

εἰς ἐργασίαν νὰ καλύπτονται καὶ νὰ ἀποδίδεται γάλα καὶ κρέας, προϊόντα ὑψηλῆς θρεπτικῆς ἀξίας, εἰς μεγαλυτέρας ποσότητας. Ἔτσι τὸ ἐτήσιον κέρδος τοῦ παραγωγῶ θὰ συμπληρῶνται εἰς μεγαλῶτερον βαθ

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο τακτικός συνεργάτης της έφημερίδας «Καθημερινή» κ. Αθηναίος στο φύλλο της 9ης Σεπτεμβρίου λέγει ότι πρέπει να περιορισθεί το μέτρο εισαγωγής ξένων λέξεων στην Ελληνική γλώσσα, και αναφέρει για παράδειγμα τη λέξη «τουρίστας» καθώς μετακλιματισθείσα, γιατί η αντίστοιχη αυτής «περιηγήσις» είχε «ελληνικωτάτη και ευφωνωτάτη» και αποδίδει «πληρώς» τον όρο.

Αιτιάζει δε το κράτος ότι επολιτογράφησε τον τουρισμό ως «Υπαρξιακή Τουριστική» και θρηνολογεί οτιδήποτε «επύλλους στ' άχρως» ζητών την επανόρθωση του ότου.

Δεν συμφωνούμε καθόλου με τον κ. Αθηναίο, γιατί κατά την γνώμη μας οι «φυλλοκλισμοί» που γίνονται στη σύγχρονη παιδεία με την συνταγή των δύο εννοιών, δίδει όχι μονάχα δεν συνταυτίζονται αλλά και αυτή η περιήγηση έχασε την παλιά σημασία της που ήταν η οδηγία κι' επιδειξί στον ξένο των αξιοθεάτων, ενώ σήμερα είναι απλώς η επίσκεψη των «Απ' τ' άλλο μέρος» η περιήγηση σαν άτομικη και άνοητος, συγγράφεται κάπως με τον τουρισμό και την άγνοια, πέραν της χαρτογραφίας της άσκησης μετακίνησης, για μια ψυχαγωγία χωρίς διάκριση, χωρίς συγκεκριμένο και σοβαρό σκοπό από μια επιπόλαιη περιήγηση ή επιθυμία της αλλαγής. Για το λόγο αυτό περπατώντας άσκοπα μιά παρατηρούν χαρτολογώντας: «περιηγήσις έγινε» δεν μιάς λένε όμως τουρίστες.

Ανθρώποι ακόμη σαν τον Έλγιο, μπορούσαν να όνομασθουν λιγάκι περιηγητές, αλλά ποτέ τουρίστες. Η περιήγηση διαφέρει κι' απ' την περιόδια, που έχει πιο συγκεκριμένο και πολλές φορές πρακτικό σκοπό. Με τον καιρό όμως κατανοήθηκε πιο βαθιά και πιο πλατειά η ανάγκη των περιηγήσεων, απ' τη θρησκεία, την επιστήμη, την τέχνη, το εμπόριο, το λας. Έτσι πήρε όργανο και ο μαθητικό χαρακτήρα, ο ρυθμός της αυξήθηκε, παράλληλα δε κατεβλήθη προσπάθεια να γίνει πιο άνετη. Έπίσης η κίνηση αυτή άπτεσε κέρδη στους κατοίκους των μερών που συγγενίζονταν το ενδιαφέρον πρώτα που τους ώδηγισε στην οργάνωση (έπισημη και μη) της μετακίνησης, υποδοχής, περιποίησης και της όλης φιλοξενίας, με συνεπακόλουθό του γενικό εξωραϊσμό

και συγχρονισμό του περιβάλλοντος, για την εξοφάλοι καλών εντυπώσεων. Έτσι δημιουργήθηκαν δυο κινήσεις με ξεχωριστή άρεση: μία και τέτοια, με στενή όμως αλληλεξάρτηση, που για τον λόγο, αυτό έπρεπε να πάρουν κοινή ονομασία, με ανάδοχο τον όρο που γεννήθηκαν όπως γίνεται πάντα, γιατί την τιμή, την ιστορία και την ελπίδα. Και ο τόπος αυτός στην περίπτωση μας είναι η πιο προσοδομένη Ειρώπη. Στους λαούς αυτούς η αντίστοιχη λέξη της περιήγησης είναι τουρισμός. (Αγγλικά τουρίσινγκ. Γαλλικά τουρισμό. Ιταλικά τουρισμο).

Αυτοί δεν δημιουργήσαν καινούργια λέξη, έχουν όμως την τιμή του προβαδισματος για κάτι καινούργιο και τους ακολουθούμε σ' αυτό. Δεν μπορούμε ν' αποκαλέσουμε τα διάφορα «εσωτερικά» μέτρα για την υποδοχή των ξένων περιηγητών, τ' αποκαλούμε όμως τουριστικά και χωρίς διαταγή τους επισκέπτες τουρίστες. Τουρισμός θα πη έξε γνήσια μορφή περιήγησης με πιο πλατύ από εκείνη περιεχόμενο, με συγκεκριμένους άνωτέρους σκοπούς και πολλαπλή χρησιμότητα. Έτσι μπορούμε να καθορίσουμε τον τουρισμό σε πολύ γενικές γραμμές ως εξής: Τουρισμός είναι περιόδια των ανθρώπων ψυχαγωγική και μορφωτική ενόργανη προς το αυτο ενοίκιο, αναπτύσσουσα μαζί τον πολιτισμό.

Αν όμως ο κ. Αθηναίος γενικήση το θέμα της γλωσσικής μας ξενομανίας τότε θα έχει πράγματι δίκιο. Σκοπώντας τη ματιά στον γλωσσικό εξωφρενισμό μας παρατηρούμε το θλιβερό αντίθετο και παράλογο δανεισμό ξένων λέξεων απ' τους Έλληνες, που δυστυχώς κατάντησε κανόνας (ακόμα κι' στο διανοούμενο κόσμο), έτσι για την ισχυροποίηση της εντυπώσεως, για τον άηδιστικό ανομιτισμό και την τιμή της πολυξεροφώνης. Αλλά το πιο άνοητο είναι ο εξευρωπαϊσμός Ελλήνων λέξεων όπως συμβαίνει κυρίως με τις φράσεις εμπόρων έταυρίων (φθινόπορο=φθινόπωρο, Άτένα=Αθήνα κλπ.).

Δεν μένει παρά να μετατρέψουμε και την Ελλάδα εις Ελλάδα ή «Ελλάν, αφού το θέλ' η σύγχρονη... Έλληνοπρέπεια μας. Ν. Δ.

Σατυρικός στίχος

Ο ΚΟΠΑΝΟΣ

Ο γέρος με τη γραία του
ιντάγει και βαβλίζει,
και τσάκωσε τον κόπανο
και τήνε κοπανίζει.

Είς τα καλά καθούμενα
ή γραία βορονίστη,
και τάρφαλε το γέρο της
και κείνος δαιμονίστη.

Να βλέπατε τον κόπανο
ν' ανεβοκατεβαίνει
εύλογημένε κόπανε
χαλάλι να σου γένη.

Η γραία τη γλωσσίστα της
τήν είχε σαν άηδονί,
μα δούλεψεν ο κόπανος
και τήνε συμμαζώνει.

Στερνά π' ατόνε τον καυγά
συβιβασμό έχανα,

και παύ' η γραία τα λόγια της
κι' ο γέρος την κοπάνη.

Έρυσμορφώθηκεν η γραία
το γέρο της να βρίζη,
κι' ατός του πλέον έπαψε
να τήνε κοπανίζει.

Εύλογημένε κόπανε
που νάχης την ευκή μου,
που βρόθης ο σωτήρας μου
εις την περίστασι μου.

Εύλογημένε κόπανε
τη σήμερον ήμερα,
πούβρα την ήσυχία μου
με το δικό σ' άερα.

Νέοι που είστε λέφτεροι
καλά να το σκεφτήτε
πρώτα να βροίτε κόπανο
κι' απ' να παντρευτήτε!

ΣΤ. Ι. ΓΕΡΑΚΙΤΗΣ

ΑΓΑΠΗ

Ήταν η αγάπη μου μέγχο δρο-
(σοβόλι)

που στολίζει κάθε αυγή
σαν λουλούδι που ανθίζει
σε παραμυθένια γή'
σαν σελήνη που φωτίζει
αργυρένιο δειλινό

ήταν τ' άστρα λαμπροφώρα
σε καθάριο οφρανό.
Μα νά! φύγω —ώϊμένα
τά όνειρά μου τα χαμένα

κι' άπομένω με μιά τρέψη
και σβυσμένα ιδανικά

ΚΟΥΛΑ ΚΑΡΔΑΡΑ

Γραφεία κτηματικών συναλλαγών
ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΤΖΙΝΙΕΡΗ
Τηλ. 30.396

Λυκούργου και Απελλού 1 — Αθήναι

Αγοραί-πωλήσεις οίκων οικοπέδων.

Ένοικιάσεις.—Είσπραξις ένοικίων —

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΡΤΣΙΩΚΑΣ

Εμποροεργάτης
Κατακουζηνού 11
τηλ. 33.057 — Αθήναι

ΠΑΝΑΓ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΣ
Λογιστικά — Φορολογικά
Λυκούργου 91. — Καλλιθέα
τηλ. 96.360

τηλέφ. Αθηνών: 36.705.
ΦΩΤΟ — ΒΛΑΝΘΗ
Τσαμαδού 44
τηλ. 41.025 — Πειραιεύς

Καφενεϊόν «Τά Κύθηρα»
ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΟΜΝΗΝΟΥ
Νοταρά 109 — Πειραιεύς

ΚΥΘΗΡΑ: Ο Τρύγος

ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ

Χρόνια πολλά κι' άνώφελα στη δόλια ξενητεία!...
Πέρασαν και ξεχάστηκαν από τη θύμησή μου
ζωή και νειάτα και καύμοι, λές κι' όλα στη φωτιά
τ' άπληστου Χρόνου λυώσανε—έκτός απ' το νησί μου.

Μονάχ, αυτό τη σκέψη μου, σά μάνα τό μωρό,
σφιχταγκαλιάζει στοργικά κι' ή θάλασσά του χύνει
στά σπλάχνα μ' απ' το νάμα της που φτάνει νοερό
και της πλανεύτρας ξενητείας τη λαύρα σ' ογοσβύνει.

Σάν ταξιδιάρικα πουλιά οι πίκρες κι' οι χαρές
πετάζανε γοργόφτερες στον άδηφάγο Χρόνο,
πλούτη στον ρού του θάτηκαν, δόξες και συμφορές
έκτός απ' το νοσταλγικό γιά το νησί μου πόνο.

Τόν πόνο που σ' όνειρα λαχτάρεις μου γεννά
και βλέπω τους βαρκάρηδες κι' άκούω τ' «άγάλι» ά-
(γάλια)
σαν το καράβι όρμίζεται και στέκω άντικρυνά
προσκυνητής στα γνώριμα, τ' άφρόλουστ' άκρογιάλια.

Νά, πέρα κεί κι' ο βράχος μου που μ' είδε τρυφερό
πλάσμα να ρίχνομαι δειλά στο πρώτο βούτημά μου
και σκέπαζε τη γύμνια μου στο πίσω του πλευρό
σαν έρχονταν οι κοπελιές προς τη μεριά της άμμου!

Ανηφορίζω την πλαγιά και χίλιες μυρωδιές
της κουρασμένης μου ψυχής σηκώνουνε τά βάρη
πίσ' ο άχός της θάλασσας, τά φύκια, οι λιγαριές
και γύρω μου οι φασκομηλιές, τά σπάρτα, τό θυμάρι!..

Νά στην κορφοδία ή πέτρα μου που άνεβαίνα συχνά
κι' άγνάντευα τό πέλαγο και φούσκωναν έντός μου
ο πάθος της κατάκτησης με μέρη μακρυνά!
Μά πόθο, σένα, Πέτρα μου, τώρ' άγναντεύω έμπρός

(μου).
Μ' έγνώρισ' ή κορφοδία μου—συντρόφισσα πιστή!
Μ' έγνώρισαν κι' οι κουμαριές, οι σκυνοί, τά πρινάρια,
καθ' ένα σκύβει λαχταρά γιά να μ' άγκαλιαστή
και ρίχνει τη δροσοδία του στα παιδικά μου άχνάρια.

Και ξάφνου άκούω νάρχεται, χαρά μου άλαργινή,
απ' το χωριό την έκκλησιά το έσπερινού ή καμπάνα
γιορτή θε νάχουν αύριο και γλέντι οί χωριανοί
και θα χορέψω ο γέροντας και τό παιδί κι' ή μάνα.

Θά με γνώριση τάχατες άν μ' έλ' έλ' ή Φύση;
θα με γνώρισ' ή Παναγιά πώς είμαι τό «μωρό»
που παρακάλε ή μάνα του στο σπίτι να γυρίση;

Μά, ναί! Η Άγάπη δεν ξεχνά τό ίδιο της παιδί,
Κι' όπως κανείς δεν χάνεται ποσόν Θεό 'χει έλπίδα,
άξέχαστος μένει κι' αυτός που λαχταρά να δη
τόν άγιασμένο τόπο του που λέγεται Πατρίδα.

Αχ, ζήσε άπόψε όσο μπορείς όνειρο άγγελικό!
Δέν θέλω πιά στην καταχνιά, στην πίκρα να ξυπνήσω,
μπρός στο δικό σου μάγεμα, Νησί μου θρυλλικό,
δροσόλουστ' ά μου Κύθηρα, να μείν' όσο να σβύσω!

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΦΑΤΣΕΑΣ

Σίδνεϋ, Σεπτέμβριος 1954

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

—43—
Πουλί μου τ' αποφάσεις
τό μακρινό ταξείδι,
που σείχα στην καρδούλα μου
μονάκριβο στολίδι.

—44—
Ξενητεμένο μου πουλί
κι' άλέγχο μου γεράκι,
ή ξενητιά σέ χαίρεται
κι' έγώ πίνω φαμάκι.

—45—
Απόταν έφυγες μακριά
φιλόλγνέ μου κρίνε,
δέν άναντράνισα να δώ
είνε ντουναίς δέν είναι.

Από τη λαογραφική Συλλογή το «Κυθηραϊκό Τύπου».

Τά εύθηνότερα
και στερεότερα υποδήματα
εις τό Κατάστημα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΕΜΜ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ
εις Λειβάδι

Τάς Κυριακάς εις Ποταμόν

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Κωμικοτραγικών έπεισδίων έλα-
βε χώραν μεταξύ άντιπροσώπου
μάρκας ραπτομηχανών και μοδι-
στρας, όφειλομένων μάλλον εις
προσωπικά μεταξύ των διαφοράς.
Όταν ύφίστατο βλάβη ή μηχανή,
τήν έλάττιζαν αί μαθήτριά, την
έλάττιζαν ή μοδίστρα. Θά έπρεπε
να προσθέτη και ό άντιπρόσωπος
τά λακτίσματά του, διά να συμπλη-
ρωθή τό «καρρέ». Όςτος όμως έχρη
σιμοποίησε ταύτα έπ' άνταλλαγή
κατά της μοδίστρας.

==*==
Είς ένα «χωριουδάκι» είχον απο-
μείνει «τρείς κι ό κούκος», συνε-
πεία όμαδικής μεταναστεύσεως
των κατοίκων. Είς έξ αυτών και
άσφαλος ό «κούκος», ήρώτησε κά-
ποιον Τουρίστην από ποζ κατάγε-
ται, λαβών την άπάντησιν, «είμαι
Πειραιώτης». Και ό άγαθός άκού-
σιος έρμής έσπεύθη...φιλοσο-
φών: «Θάναυ μεγαλύτερο τό δικό
σου χωριό γιά νάρχεται από εκεί
τό πατόρι».

==*==
Είς κάποιαν διασκεδασιν χωρι-
κός άπογορευμένος έκ του άλλης
λοφαγώματος των γειτονισών του
περιλαμβανομένης και της σύζυγου
του, έτρυχοδόρησε θρηνώδως την έ-
ξής μαντινάδα.
Χριστέ μου και νά τάβρισκαν
ό Άγγλος με τό Ρώσο,
κι ή Μανωλοΰ κι' ή Κώσταιν
κι' ή Άννα με τη Φρόσω.

Έκλεκτός υίός τυχερών γονέων
μεταναστεύσας από έτών και άπο-
τυχών εις την σταδιοδρομίαν αυ-
τού έξηναγκάσθη πεισθείς υπό συγ-
γενών και φίλων όπως άπειθών
τήν πρώτην έπιστολήν του προς
τούς γονείς αυτού, περιέχουσαν με-
τάξύ άλλων και τό εξής: «Σεβα-
στοί μου γονείς κλπ. Είμαι πολύ
στενοχωρημένος μαζί σας. Τόσα
χρόνια στη ξενητιά, δέν έβρεθί νά
μού στείλετε μιά δεκάρα...»

==*==
Τρυφερός οικογενειάρχης εύρισκό-
μενος προσωρινώς εις Αθήνας, ά-
πέστειλε την κατωτέρω έπιστολήν
προς την σύζυγόν του.
«Ε, υπρέ.
Τήν άλλη βδομάδα έρχομαι νά
μ' έξψης όγλήγορα τό σανό μή μου
χλιάσει και να ταίξης καλά τά
βράδια, τό παιδί και τή ζούλες...
Γράφω έγω».

==*==
Ευρέβιστος συμπολίτης γνωστός
διά τάς Όμηρικές του λογομαχίας
μεθ' άλλων των αυτοκνητιστών της
νησου έτηλεγράφησεν έκ Πειραιώς
εις την σύζυγόν του όλίγον πρό
της άναχωρήσεώς του έκείθεν διά
τήν νησον, όπως μεταφέρει εις Α-
γίαν Πελαγίαν τρείς όνους (γαϊδά-
ρους) προς παραλαβήν των ανθρώ-
πων. Τό τηλεγράφημα διελάμβανε
τά εξής χάριν συντομίας:
«Παρασκευή έρχόμαστε, γαϊδού-
ρι χ τρία».

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΣΥΝΧΕΙΛΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης

γίνουν ώρισμένες άρχαιολογικές άνασκαφές τότε ό
παράγων αυτός θα έπιδρούσε ακόμα περισσότερο
στο τουριστικό άρχαιολογικό ενδιαφέρον που πα-
ρουσιάζει τό νησί.

ε) Μοναστήρια περίφημα γιά την φιλοξενεία των
και τά ιερά κειμήλιά των.

Οί παραπάνω προϋποθέσεις αποτελούν τά θετι-
κά δεδομένα διά την δημιουργίαν και ανάπτυξιν
του τουρισμού. Ύπάρχουν όμως και μερικά άρνητι-
κά δεδομένα των όποιών ή εξουδετερώσις προβάλλ-
λει έπιτακτική όπως:

α) Η έλλειψις τακτικής και άσφιλούς έπικοινωνί-
ας με τον Πειραιά και τά άλλα μέρη έξ αιτίας
του γεγονότος ότι δέν υπάρχει κατάλληλος από κά-
θε πλευράς λιμην και

β) ή έλλειψις συγχρονισμένων ξενοδοχείων κα-
ταλλήλων γιά τη στέγασι παραθεριστών και έκδρο-
μών ή τουλάχιστον σπιτιών και δωμάτων γιά την
ένοικιάσιν των κατά τους θερινούς μήνας, όπως γί-
νεται εις όλα τά άλλα τουριστικά νησιά. Έως να
είναι δυνατόν ή έχώριος περιουσία να αναλάβη
τήν ίδρυσι ξενοδοχείων στη Χώρα και στον Ποταμό
ώστε να λυθή τό πρόβλημα αυτό.

Έπίσης αναφέρουμε ότι τά πρέπει να σταματήσει
ή άσυνείδητη καταστροφή της φτωχής έλλωστε
χωριόδος του νησιού από τις πυρκαγιές και να γίνη
μια προσπάθεια δεινροφυτεύσεως. Ακόμη θα πρέ-
πει να γίνη ένας δρόμος προς την Παληόχωρα και
να τελειώση ό δρόμος προς τις σιδηροπογές
των Όχέλων με παράλληλη κατασκευή στέγης γιά
τους έπισκέπτες. Μια προσπάθεια όπως όλες οι
γιορτές, τά πανηγύρια, τά τραγούδια και οι χοροί που
έχουν ένα τοπικό χρώμα διατηρηθούν όσο τό δυνα-
τόν περισσότερο, θα δώση στον ξένον έπισκέπτη
τη χαρά μιάς ξεχωριστής γνωριμίας με τό νησί.
Και τά προϊόντα της τοπικής βιοτεχνίας είναι δυ-
νατόν να συμβάλουν εις την αύξησι του έκ τουρι-
σμού εισοδήματος. Νομίζουμε πως δέν χρειάζονται
μεγαλεπήβολα σχέδια που συνήθως ναυαγούν από
τις αντίθεότητες των οικονομικών συνθηκών. Χρει-
άζεται λίγη πίστις και προσπάτων συνείδησις του
ιερού χρέους εκείνων που ζούν και θα ζήσουν επά-
νω σ' αυτό τό νησί, που τους έπιτάσσει να καταβάλ-
λουν κάθε προσπάθεια να σώσουν τον τόπο τους,
τόν έαυτό τους, τά παιδιά τους, τις εργασίες τους
από τον μαρασμό και τον άφανισμό.

Ο τουρισμός είναι μια έλπίδα, μια ιδέα που πρέ-
πει να γίνη πράξι σωτηρίας του νησιού. Γιατί οι
άντικειμενικές συνθήκες τό έπιβάλλουν σήμε-
ρα. Φρονούμεν πως αυτή τη φορά ό λόγος θα
γίνη πράξις και πράξις σωτηρίας γιά τό Κύθηρα
που αξίζουν μια καλλίτερη τύχη. Και δείγμα της ά-
γάπης προς τό νησί τους όλων αλλά και αυτών που
όπου κι άν ευρίσκωνται κρατούν κάθε πέτρα του,
κάθε σπιθαμή γής, τό κάθε δέντρο του και τις ά-
κρογαλιές του, σαν ιερή παρακαταθήκη στην καρ-
διά τους και έλπίσιν πώς κάποια μέρα, όπότε
έλθη ή μέρα αυτή θα κλείσουν τά μάτια τους στο
φώς, πάνω σε τόυτό τό ήμερο άγαπημένο χρώμα της
πατρικής των γής.

Κ. ΖΕΜΠΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΑΝΕΛΛΗΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Ποταμός — Κυθήρων

Μεγάλα εύκολαι πληρωμής
Κοστούμια, παλτά άνδρικά, παιδικά
Γυναικεία ταγιέρ
Πλουσία συλλογή όφασμάτων
υποκάμισα τραγιάσκες
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Α. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Δικηγόρος Πειραιά
Τηλ. 28.100 — Αθήναι

Έκδόσεις

«Τύπο - Σ Τ Υ Λ»
Έρμού 6 — ΝΙΚΑΙΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

Η ΕΞΗΜΕΡΟΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Υπό Γ. Καλλιγέρου

Επάνω στον τόπο μας ευρίσκονται πολλά δένδρα σε άγρια κατάσταση που εξημερώνονται δια των εμβολιασμών θά έδιδαν ένα σοβαρώτατο εισόδημα. Τα δένδρα αυτά είναι κυρίως αγριαχλαδιές, χαρουπιές, και άλλες αγριελιές, αγριοδαμασκηνιές και τσιουκιδιές.

Το μπόλιασμα των είναι απλή και εύκολη εργασία που την καταφέρουν ακόμα και πολλοί γεωργοί μας.

Η Γεωργική ύπηρεσία εξ άλλων καταρτίζει συχνά Μεταβατικά Σχολεία εμβολιασμών που έχουν σκοπό να εξασκήσουν τους νέους αγροτόπαιδας εις τους διαφόρους τρόπους εξημερώσεως των αγρίων δένδρων, συγχρόνως όμως και με την ιδίαν προσπάθειαν πραγματοποιείται η εξημέρωση μεγάλου αριθμού εξ αυτών.

Εις τα μεγάλα δένδρα προτιμάται ο έγκεντρισμός εις δύο περιόδους. Κατά την άνοιξη και προ της εμφάνισης των νέων φύλων μόλις αρχίζει η κυκλοφορία των χυμών μετά την χειμερινήν νεκράν περίοδον και κατά το φθινόπωρον μετά την απόρροον των μεγάλων θερμοκρασιών και προ της πτώσεως των φύλλων.

Η δεύτερα αυτή εποχή είναι προτιμωτέρα και διότι τα εμβόλια (κεντροάδια) αναπτύσσονται την επομένη βλαστήσειν περίοδον καλώς και ταχέως, αλλά περισσότερο διότι τα υποκείμενα των εμβολιαζόμενων αγρίων κατά την άνοιξη, εντός ολίγων ετών καταστρέφονται, πράγμα που δεν συμβαίνει εις τα εμβολιαζόμενα το φθινόπωρον.

Παραπονούνται π.χ. οι γεωργοί ότι οι άπιδιες χαλούν τώρα γρήγορα, ενώ άλλοτε κρατούσαν πολλά χρόνια.

Εις τούτο φταίει βέβαια η διάδοσις διαφόρων ασθενειών οι οποίες δυστυχώς μένουν ακαταπολέμητοι, φταίει η χρησιμοποίησις πλέον εξευγενισμένων

ποικιλιών οι οποίες φυσικά έχουν ανάγκην καλύτερων περιποιήσεων, αλλά κυρίως φταίει το ότι τα εμβολιαζόμενα κατά την άνοιξη καταστρέφονται πολύ γρήγορα. Οι άκριβες συμβαίνει και με τα άλλα ξύλα. Όταν κόπτονται το φθινόπωρον που οι χυμοί των δένδρων βαίνουν προς άκινήτοποιήσιν διατηρούνται περισσότερο, ενώ όταν κόπτονται την άνοιξη που αρχίζει η έντατική κυκλοφορία διατηρούνται πολύ ολίγον (κουφισμένοι).

Κατά τους έγκεντρισμούς και αντί της παροπαράδοτου λύσης από χύμα καλύτερον είναι να χρησιμοποιούνται ειδικές αλοιφές που διευκολύνουν πολύ το κλείσιμο το πληγών (επούλωση των τομών) και εμποδίζουν το νερό να εισχωρή μέσα εις το ξύλο του υποκειμένου.

Οι αλοιφές αυτές παρασκευάζονται πολύ εύκολα. Δίδωμε εδώ οδηγίαν διά μίαν εξ αυτών:

Κοινό κερί δράμα 100. Ρετσίνα λευκή (κολοφώνιον) δράμα 65. Ρετσίνα κοινό δρμ. 20. Λίπος δρμ. 10.

Τρίβουμε σε μικρά κομμάτια το κερί και κατόπιν όλα τα υλικά βάζουμε σε ένα μεταλλικό δοχείο, τα λυώνουμε εις την φωτιά, τα ανακατεύουμε καλά και αφινομε να κρυώσουν με το μίγμα αυτό αλείφουμε καλά τις πληγές εκ των έγκεντρισμών και όπως και κάθε άλλη πληγή των δένδρων αφού μαλάξωμε την αλοιφή με βρεγμένα χέρια.

Μετά την έπιτυχία των έγκεντρισμών είναι απαραίτητες μερικές φροντίδες. Δέσιμο δηλ. των αναπτυσσομένων ήμερων βλαστών προς προστασίαν των από τους άνεμους, αραίσεις των αγρίων βλαστών που θα αναπτυχθούν από τον παλαιό κορμό και θα πνίξουν τα κεντροάδια και προφύλαξις, δια περιφράξεως, από τα ζώα.

Γ. Π. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α.Γ. Κορυδαλλών.—Σας παρακαλούμε καθώς επράξαμε και προηγούμενος, όπως αποστείλετε την ακριβή σας διεύθυνσιν εις τον άντιπρόσωπον Πειραιώς.

Β.Σ. Όχι έπιτυχή όπωσδήποτε όμως υπάρχει ελπίσιν εις την προσπάθειάν σας.

Ι.Δ. Άρκετά καλό θά δημοσιευθή προεχώς.

Σ.Ι. Ματάλα προσπάθεια, η δε ηλικία σας δεν αποτελεί ένθαρυντικόν στοιχείον του μέλλοντος σας.

Δ.Π. Και πάλιν άποτυχία! μάς γράφετε όμως: «...Θά προσπαθήσω μέχρις εσχάτων...» Προσπαθήστε λοιπόν αφού έπιμένετε: είσθε ήδη 36 ετών εντός 50τίας περίπου ακόμη, καλώς έχοντων των πραγμάτων, κάπου θά... φθάσετε.

Ζ.Λιμάρην.—Τό έπιγραμμά σας με τό στομάχι άδειαυτό άλλωστε θωρεί το μάτι, κι' άλλωιώς άκούει το αυτί με την κοιλιάν γεμάτη.

Πάντα τα έπιγράμματα σας δημοσιεύουν υπό επιφύλαξιν δια την γνησιότητά των.

Ε.Β. Από τα δίστιχά σας τα περισσότερα είναι δημοτικά. Ίδου έν έξ αυτών.

Δύσκολο τόχω να γενή χοιρότρηκα μετάξι, και τό χωριάτ το παιδί νάχη άρχοντά και τάξι.

Διά να δικαιολογήσετε την πράξιν σας γράφετε:

«Ίσως να τά έχετε ξανακούσει, όμως έγω τό πρώτω τιμώ». Διά πρώτην φοράν «διαπιστώνω» τιμάν κλοπήν.

Άλλοίμονον.—Ίδου τό ποίημά

σας προς την σκωρόδιστην. ΠΕΤΡΟΚΑΡΑΗ

Κείνες οι λούρδες του Μπότη μικρή μου σε πλανόσια, και νυχτοξημερώνεσαι εις τό λειβάδι μέσα.

Τόν άκουσα που σούλεγε «βράλε φωτιά στα τόπια» τό άχ, τό βόχ, τ' αλοιμόνο, μου θέρισαν τα σκότια.

Ο Άλλοίμονος Τ. χωριανόν.—Ίδου τό τελευταίο μέρος της «αισθητικής» σας περιγραφής.

Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ...«η δε θάλασσα καθρέπτει λαμπερά και άσάλευτος. Ο ούρανός καταγάλανος κι' ολοκάθαρος σε τραβά μες τό βαθύ μυστήριο. Ο γίγας της ήμέρας περιλούζει τον πλανήτη μας άπλετα με τό ζωηφόρο του φως. Τό βαθιοχώροματο κείνο βουνό δρθώνεται μεγαλόπρεπο στην αλωνιότητα. Τα δένδρα προσκινίζουν έλπιδοφόρα και μυριόβας πολύχρωμα λουλουζία σπέρπλουν στον αίθερα τή μεθυστική τους πνοή. Τα πουλιά, τα ζώα, οι άνθρωποι σκλαβωμένα στην θείαν αυτή αρμονία παραδίδονται στ' όργιο της ωραιότερης χαράς της ζωής. Ός και τ' άψυχα πανηγυρίζουν άκόμη γλυκύτατη άπλώνεται μελαγχολία παντού».

Ελίκρινός κ. Χωριανέ, άγνοούσαμε έως τώρα ότι η μελαγχολία αποτελεί τό έπιστάσισμα της χαράς. Διά να δώσετε όμως περισσότεραν ισχύν εις την λέξιν μπορείτε να προσθέσετε:

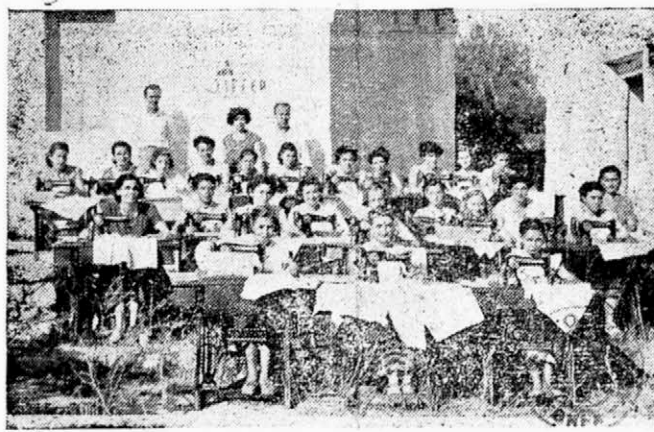
«Εθρήςος, κλαυθμός και όδυμός».

ΕΞΟΡΓΙΣΜΟΣ ΝΑΟΥ

Ο έν Ροδεσία της νοτίου Αφρικής διαμένον κ. Έμμανουήλ Σκλάβος ή Πεντόπουλος άδελφός του Ιερέως αιδεσιμωτάτου κ. Άντωνίου Σκλάβου, διέθεσεν δλόκληρον τό απαιτούμενον ποσόν, ήτοι 8 χιλ. δρχ. νέας εκδόσεως, προς κατασκευήν Θρόνου δια

την εικόνα της Θεομήτορος εις τον νόν Άγίας Τριάδος Μητάτων.

Ός ολίκον θά χρησιμοποιήσθαι τοιμέντο, μετ' επιχρίσεως μαρμαροκονιάματος. Τό έργον θά είναι έτοιμον κατά τάς αρχάς του προσεχούς Δεκεμβρίου.

Μαθήτρια της μεταβατικής Σχολής Σίγγερ έν Ποταμώ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

Του κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τό προηγούμενο)

2) Επίσης εις τον τόπον μας τά καθάρτα εισοδήματα γιά να φορολογηθούν διακρίνονται ανάλογα με την προέλευσιν τους σε 3 μεγάλες περιπτώσεις και κάθε περίπτω-

σις σε ειδικές κατηγορίες. Κάθε περίπτωση και κατηγορία έχει την σημασία της διότι φορολογείται με ειδικούς όρους και κάθε μία έχει ξεχωριστή φορολογικήν μεταχείρισιν. Παραθέτομεν σχετικόν πίνακα:

Πρόσοδοι εκ Κεφαλαίου	Πρόδ. εκ συνεργασ. Κεφαλ. ή εργασίας	Πρόσοδοι εκ εργασίας	Επεξηγήσεις
Α' κατ. ΚΦΚΠ	—	—	Εισοδήματα εκ οικοδομών
Β' " "	—	—	" εκ γαιών
Γ' " "	—	—	" εκ κινήτων όξείων
—	Δ' κατ. ΚΦΚΠ.	—	Κέρδη εκ έμπορ. ή βιομ. έπιχ.
—	Ε' " "	—	" εκ γεωργικών έπιχ.
—	—	ΣΤ' κατ. ΚΦΚΠ.	Άμοιβοι εκ μισθωτών ύπην.
—	—	Ζ' " "	" εκ έλευθ. έπαγγελμ.

Άπό αυτές ή Ε' κατ. του Κ.Φ.Κ.Π. (Κέρδη από γεωργικές έπιχειρήσεις) κατηγορήθη, φορολογουμένων των σχετικόν εισοδημάτων και τά τους ειδικούς νόμους περί τούτων, ή δε Δ' κατηγορία του Κ.Φ.Κ.Π. (Κέρδη από έμπορικές και βιομηχανικές ή βιοτεχνικές έπιχειρήσεις) που ένδιαφέρει τό θέμα μας, γιά καθάρτα κέρδη μέχρι δρχ. 75.000 (Νέας εκδόσεως) προβλέπει 18 κλάσεις, ανάλογα με τά πραγματικώτα ηθέντα καθάρτα κέρδη, όπως ο πα-

ρακάτω πίνακας. Έπομένως όταν λέμε Δ' κατηγορία φορολογίας, έννοούμε εκείνη την κατηγορία που φορολογεί τά καθάρτα κέρδη, άτινα προκύπτουν από έπιχειρήσεις που άπασχολούν Κεφάλαια και έργασίαν όπως είναι τό Έμπορικό κατάρτισμα πωλήσεως άνδρικών ή γυναικείων ύφασμάτων, τό Παντοπωλείον, τό Καφενείον, τό Ύφαντήριον μαλλίνων, βαμβακάρειον, είδων τό Πλεκτήριον καλτσών, κλπ.

Κλάσεις	Έτήσιον κέρδη μέχρι	Μηνιαία κέρδη μέχρι	Έτήσιος φόρος	Μηνιαίος Φόρος
1	15.000	1.250.—	400	33,30
2	17.000	1.416.70	480	40
3	19.000	1.533.30	600	50
4	21.000	1.750.—	800	66,70
5	24.000	2.000.—	1.100	91,70
6	27.000	2.250.—	1.400	116,70
7	31.000	2.533.30	1.800	150
8	35.000	2.916.70	2.200	183,30
9	39.000	3.250.—	2.800	233,30
10	43.000	3.583.30	3.400	283,30
11	47.000	3.916.70	4.200	350
12	51.000	4.250.—	5.000	416,70
13	55.000	4.583.30	5.800	483,30
14	59.000	4.916.70	6.600	550
15	63.000	5.250.—	7.400	616,70
16	67.000	5.583.30	8.400	700
17	71.000	5.916.70	9.800	816,70
18	75.000	6.250.—	11.250	937,50

Όσα έβίλαμε παραπάνω αναφέρονται εις τον άνταλκτικόν τρόπον φορολογίας. Όσον άφορά δε εις τον συνθετικόν τρόπον φορολογίας που φορολογεί τά καθάρτα εισοδήματα τά όποια υπερβαίνουν τάς δρχ. 75.000 είτε προέρχονται από μίαν

κατηγορίαν του Κ.Φ.Κ.Π. είτε προέρχονται από περισσότερας, θά άσχοληθώμεν άλλοτε. Τό ίδιο ισχύει και διά τά καθάρτα κέρδη τά άνω των 75.000 δρχ.

(Η Συνέχεια εις τό έπόμενο) ΠΑΝΑΓ. ΚΥΠΡΙΟΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Άννα Γ. Ποτήρη έτεκεν εις Τογούμπα Αυστραλίας θηλυ.

Η κ. Μ. Μ. Λιανού, έτεκεν εις Αυστραλίαν θηλυ.

Η κ. Άμαλία Π. Βαρυπάτη έτεκεν εις Αυστραλίαν άρρεν.

Η κ. Άγγελία Άναργούρου Παναρέτου έτεκεν εις Αυστραλίαν διδυμα άρρεν και θηλυ.

Η κ. Ειρήνη Ν. Ποτήρη. έτεκεν εις Μυλοπόταμον θηλυ.

Η κ. Ελένη Χαρ. Σκλάβου, έτεκεν άρρεν εις Μητάτα. Όλοθέρμως εύχόμεθα να ζήση και να ευτυχίση. Ι.Α.Τ.

Η κ. Μαρία Παν. Σκλάβου, έτεκεν άρρεν εις Μητάτα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η Δις Τασία Κατήρη έβάπτισεν έν Γερακαριώ τό χαριτωμένο κοριτσάκι του κ. Κοσμά Π. Σουρή ονομάσας αυτό Τριανταφυλλίαν.

Η δις Β. Μαργέτη έβάπτισε τό αγοράκι του κ. Γ. Άρώνη, ονομάσας αυτό Χριστόφορον.

Η κ. Αικατερίνη Πιρπιρή τό κοριτσάκι του κ. Α. Π. Νοταρά εις Ροκάμπτον, ονομάσας αυτό Έλένην.

Η κ. Φανή Θ. Κατρίσιου, τό αγοράκι του κ. Κωνστ. Γ. Πιρπιρή, ονομάσας αυτό Γεώργιον.

Ο κ. Βρεττός Γ. Νοταράς, τό κοριτσάκι του κ. Ε. Βλάμου, ονομάσας αυτό Μαρίαν.

Ο κ. Σαρ. Βλαντίη τό κοριτσάκι του κ. Εύαγγ. Κορωνάου την 30ην Αύγουστου ονομάσας αυτό Όλγαν.

Ο κ. Π. Τζωρτζόπουλος τό αγοράκι του κ. Α. Καμνήν εις Γκιγκλιαντρα την 22αν Αύγουστου ονομάσας αυτό Ίωάννην.

Την αυτήν ήμέραν και εις την αυτήν πόλιν, ο κ. Σ. Λορίου, τό αγοράκι του κ. Κ. Τζωρτζόπουλου.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

ονομάσας αυτό Παναγιώτην.

Ο κ. Κ. Κατσούλης τό αγοράκι του κ. Π. Κονούνη εις Μπρίσμιν, ονομάσας αυτό Άθανάσιον.

Την 25ην Αύγουστου έτελέσθησαν εις Άρμινταλ υπό του αιδεσιμωτάτου κ. Γεωργ. Κατέρη αι κάτωθι βαπτίσεις.

Ο κ. Άντων.ος Βενετής, τό αγοράκι του ζεύγους Έμμανουήλ και Πολυξένης Κομνηνού ονομάσας αυτό Παναγιώτην.

Η κ. Πόλυξην Έμμ. Κομνηνού, τό αγοράκι του ζεύγους Κοσμά και Πολυθιμήμη Τζάννε, ονομάσας αυτό Σπυρίδωναν.

Ο κ. Ίωάννης Π. Κομνηνός τό αγοράκι του ζεύγους Θεοχάρη και Μαρούλης Παύλου, ονομάσας αυτό Άνδρέαν.

Την τέλεισιν του μυστηρίου των βαπτίσεων διεδέχθη πλουσιώτατον δέπνον παρατεθέν υπό των γονέων των νεοφώτιστων, εις την αίθυσαν Τέον Χάλλν του Άρμινταλ, εις εκατόν περίπου προσκεκλημένους.

Τό δέπνον διεδέχθη ζωηρά διασκεδάσις μέχρι πρωίας. Η Κυθηρακή λαϊκή μουσα τό βιολιστάν άδελφών κ. κ. Παναγιώτου και Παντελή Καλλιγέρου, έσκόρπισε τό κέφι εις την συγκέντρωσιν κι' έζώντανεσιν την άνάμνησιν της μακρινής πατρίδος.

Εις τους εύτucheis γονείς εύχόμεθα να ζήσουν τα νεοφώτιστα, εις δε τους άναδόχους των να τά στεφανώσουν.

Δημ. Π. Κουλεντιανός

Η κ. Μαρία Κ. Φριλίγγου έβάπτισεν εις Μπρίσμιν τό αγοράκι του κ. Γ. Ι. Σουρή, ονομάσας αυτό

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο κ. Άντώνιος Στάθης, έθριψε πρό πολλού την ιδέαν να πωλήσθουν τά άγροκτήματα της μονής Μυρτιδιών τά εκτός του περιβάλλου, ή έτοιμόρροπος τριόροφος οίκια αυτής εις την παραλίαν Γυθείου και να έκποικισθουν τά εις την κατοχήν της εύρισκόμενα τιμαλφή, διά δε των χρημάτων αυτών να οικοδομηθούν δύο τουριστικά ξενοδοχεία εις Χώραν και Ποταμόν δια λογαριασμόν του πλίν της μονής.

Εάν δε παρ' όλύδα δεν έπαρκέσουν τά χρήματα, δύναται να πιστωθή από Τράπεζαν, ως νομικόν και φερέγγυον πρόσωπον. Εύχης έργον θά είναι εάν ή φαινή αυτή ιδέα, έναρκασθή εις δραστηρίους άρμόδιους ανθρώπους και καρποφορήσθι τό συντομώτερον.

Συμφώνως προς τό πρόγραμμα ήμων όσον άφορά εις την προσπάθειαν διατυπώσεως των μέσων έπιλύσεως των περί τάς οίασδήποτε άνάγκας της νήσου μας προβλημάτων, δεν θά αφήσωμεν άπαράτηρητον και τον πνευματικόν και καλλιτεχνικόν τομέα. Συντεπείς προς την κατεύθυνσιν ταύτην, διαπιστούμεν την μεγίστην άνάγκην του Ποταμού, διά μίαν μεγάλην αίθυσαν διαλέξεων και συγκεντρώσεων εις κεντρικόν σημείον ει δυνατόν δε και την άνέγερσιν ύπέρθεν αυτής ενός ξενώνου. Και τούτο διότι ή πνευματική και καλλιτεχνική ανάπτυξις του τόπου, προσκομίζει εις τάς αντίθεσις των υπάρχόντων κέντρων, προς ζήμιαν του εκπαιδευτικού χαρακτήρος της.

Νομίζομεν ότι ή ένέργεια αυτή πρέπει να καταστή μία των κυριωτέρων έπιδιώξεων του νέου κοινοτικού Συμβουλίου, καθότι τυγχάνει ζήτημα κοινότητος. Ίσως άπαντήσουν μερικοί: «Ψωμί δεν έχομε να φάμε και ραπαλλάκια γιά την όρεξη ζήτας». Δεν άποτελεί «ραπαλλάκι» μία ταυταίτη προσπάθεια, όταν ή δεινροκομία, ή κτηνοτροφία, ή μελισσοκομία, ή τυροκομία και πάσα έργασια και καλλιέργεια έγινουν σύμφωνα έπιστήμην, ή δε πρωτόγονους πρακτικός έχει άνάγκην διαπαιδαγωγήσεως.

Οι Έλληνες της Αυστραλίας, προσλαμβάνουν κατά τό πλείστον τά παιδιά των ως συνεταίρους εις τάς εργασίας των. Διά να κινήσουν τό ένδιαφέρον των όπως έργασθουν μία και άπέκτησαν πικροτάτην πείραν του τί έστι ζηνιτιά. Εις την πατρίδα μας όμως, οι άπνοι γονείς κινούμενοι από έγωισμόν, δεν διαθέτουν εις τά παιδιά των ένα μέρος της περιουσίας των και τοιουτοτρόπως τά έξαναγκάζουν να ζηνιτεύονται, με άποτέλεσμα να καταστρέφονται κατά τό μεγαλύτερον ποσοστόν και τά παιδιά και οι γονείς και αι περιουσίαι.

Η Κυβέρνησις Πατάγου δι' ύπουργικής αποφάσεις διέθεσε τοπογραφικά συνεργεία διά την ένέργειαν άναδασμού της γής κατά μονοτεμαχισμόν, εις χωρία των όποιων ή άγροτική ιδιοκτησία είναι καταστρωμένη εις μέγαν αριθμόν μικρών τεμαχίων. Ρηξικέλευθον μέτρον τό όποιον ούδεμία προηγούμενη Κυβέρνησις άπέτολμισε. Διά την σωτηρίαν της νήσου μας, πρέπει να έφαρμοσθή και εις αυτήν τό ταχύτερον.

Διά να τελεσφορήσθι όμως τό λαμπρόν τούτο μέτρον, όφελιομεν

να συντελέσωμεν και ήμεις. Έπι του θέματος τούτου, λόγω της άκρας σοβαρότητός του θά επανέλθωμεν εις τό προσεχές έκτενέστερον. Έπι του παρόντος έχομεν την ήθικην ύποχρέωσιν να τονίσωμεν τά εξής:

Είμεθα άνεξάρτητοι και διά τον λόγον αυτόν δεν πολιτικολογούμεν. Συμφώνως όμως προς την άμεροληψίαν ήμων και έφ' όσον ή πατρίς μάς ένεπιστεύθη τον κάλαμον τούτον, άποφαινόμεθα δι' αυτό. Τό μέτρον του άναδασμού της γής άποτελεί διά την κυβερνήσιν Πατάγου μεγίστην τιμήν, ως θέλει άποδείξθι τό παρόν και τό μέλλον.

Μας διευτύθησαν ώρισμένα παρόνα διά την συμπεριφοράν ένών συμπολιτών προς ήν Κυθηρίους έγκατασταθέντας εις την άγαπήτην μας νήσον. Εις την εμφάνισιν, λέγοντες, τινός εξ αυτών, κυκλοφορεί ό ψήθυρος. «Νά ό ένός» περνά ό ένός». Δεν θέλομεν να πιστεύσωμεν ταύτα, διότι ό Κυθηριός είναι γνωστός εις τά πέρατα της γής, εις τά φιλόδοξα αισθήματά του. Εάν όμως συμβαίνουν μεμονωμένα τοιαύτα κρούσματα, έχομεν και οι άναφερόμενοι συγγενείς, φίλους, συμπατριώτες εις την άλλοδαπήν. Θά τους ηυχάζοιται εάν ύφισταντο και εκείνοι την αυτήν μεταχείρισιν: «Εξ άλλου, πέραν της οικογενείας της κοινότητος και της νήσου μας, υπάρχει και εις παρώντων ό όποιος μάς συνδέει κατ' ιδιάνοντα τρόπον. Αυτός είναι τό «Έθνος» ή αιώνα «Έλλάς με την όποιαν είμεθα συνδεδεμένοι διά γενεακήτων άκαταλύτων δεσμών, Θρησκείας, πατρίδος, φυλής, παραδόσεως, γλώσσας, χαρακτήρος, αγώνων κ.λ. π., ως και ζωτικώτατων ένθικων συμφερόντων. Διά τους λόγους αυτούς «Έλλην άποκαλών όμοσθη του «ένός», ύβρίζει καταφώρας έαυτον και εκείνον.

Προβάλλει αυτήν την ένθικην του συνειδήσιν και φιλοτιμίαν. Ταύτα έστωσαν προς γνώσιν.

Την 19ην τρέχοντος έγένετο διάλεξις έν Ποταμώ υπό του διδασκάλου κ. Χρήστου Δρίτσα κατόπιν προσκήλσεως με θέμα: «Αί νεώτεροι ψυχολογικοί θεωρίαι», εύγενώς προλογήσαντος του διδασκάλου κ. Ίωάννου Μελιττά Προσήλθε μικρός αριθμός άκροατών, άρκετοί δε έκάθηντο εις παρακείμενα κέντρα, δυσκόλως παρακολουθούντες εξ άποστάσεως τον διμλητήν, ένώ άλλοι έφωνάσκουν διαμυποδίζοντες την διάλεξιν. Άμφοτέρων των τελευταίων ή στάσις έμαρτυρεί περιφρόνησιν, ή έστω άδιαφορίαν. Ένας άνθρωπος κύριοι, έξεκίνησεν από τό χωριό του άπέχον τρείς ώρας από τό ίδιόν μας, με τον Ιερόν σκοπόν όπως συντελέσθι κατά τό δυνατόν εις την πνευματικήν μας ανάπτυξιν.

Δέν έχομεν και ήμεις ύποχρέωσιν να διακόψωμεν τό ραχάτι μας δι' ολίγην ώραν και διανύοντες την τεραστίαν απόστασιν των... τριάκοντα μέτρων, να τιμήσωμεν διά της παρουσίας μας τον εύγενή διμλητήν, εις ένδειξιν κάποιας εύγνωμοσύνης:

ΧΑΡΑΛ. Σ. ΦΑΤΣΕΑΣ

Βαφεία — Καθαριστήρια

Ψιλικά

Στάσις Νηάκι Ήλιούπολις

ρσκαυασθέντα υπό του ρέκτου μα γείρου κ. Νίκου Κοσμά Πρινέα. Όλοψυχως εύχόμεθα εις την άνάδοχον να στεφανώσθι την βαπτιστικήν της, υπό τους πλέον ή άριστους οίανούς.

Θεόδωρος Δημ. Φυρός έβάπτισεν εις Ποταμόν, τό αγοράκι του κ. Ίωάννου Κυριάκου Χλαμπίνα ονομάσας αυτό Σταύρον. Όλοψυχως εύχόμεθα να ζήση και να ευτυχίση.

ΕΙ. Ι. Τ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Κοσμάς Φιλίππου Καρούδης εκ Μυλοποτάμου, Τασία Κουκούλη εκ Κατωσυλιανικών, ήρραβώνισθησαν εις Γιογκάρν Αυστραλίας.

Γεώργιος Σάμιος, Κατίνα Κομνηνού, ήρραβώνισθησαν εις Αυστραλίαν.

Στέφανος Π. Ζαντιώτης, Καλλιόπη Δ. Λαζανή, ήρραβώνισθησαν έν Σίδνεϊ Αυστραλίας.

Μηνάς Σταμ. Γκιουζέλης εκ Ποταμού, Ειρήνη Κοσμά Ζαντιώτη εξ Άγ. Πελαγίας, έδωσαν άμοιβαίαν ύπόσχισιν γάμου.

Ηρραβώνισθη έν Γερακαριώ την 15ην Αύγουστου ό κ. Άλέκος Γ. Κασμάτης μετά της διδος Μαρίας Ι. Σουρή. Εύχόμεθα ταχείαν την στέψιν.

Σ. Γ.

ΓΑΜΟΙ

Την 22αν Αύγουστου έτέλεσαν τους γάμους των εις Μυλοπόταμον ό κ. Βασίλειος Δημ. Ποτήρη και ή δις Κατίνα Δημ. Στρατηγού ή Παρρα. Παρεμύθησαν άνω των 300 προσκεκλημένοι εκ διαφόρων κοινοτήτων,

ΤΑ ΕΚΤΕΛΟΥΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΜΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ - ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ - ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΝΑΟΥ - ΣΧΟΛΕΙΑ - ΔΡΟΜΟΙ ΚΛΠ., ΚΛΠ.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Συνεχίζονται οι τελευταίοι υδροχρωματισμοί και έλαιοχρωματισμοί οΐτινες ύπολογίζεται νά περατωθούν μέχρι της 10ης Οκτωβρίου οποτε δέν άπομένει πλέον ειμή μόνον ή περιμάνδρωσις του κτιρίου.

Τό θαυμασίον έργον της ιστορικής φιλοπατρίας των άπανταχοϋ Κυθηρίων, ευρίσκειται πλέον πρὸς τό πέρας αϋτοϋ.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ

Έτελείωσε δρόμος 4.580 μέτρων μέχρι τοϋ χωρίου Φατοσάδικα. Ύπολείπονται έλάχιστα μικροεργασία, έδικώτερον εις την γέφυραν Στραποδίου, αί όποιαί μέχρι τέλους τρέχοντος θα έχουν περατωθῇ. Προσεχώς ουνε άρχίσει προεργασία έν συνέχειά και πέραν τοϋ κατασκευασθέντος τμήματος.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΝΑΟΥ

Ο έν Αμερικῇ έγκατεστημένος κ. Παναγιώτης Καρύδης ή Ντουράκης άπέστειλεν εις τόν Ιερόν ναόν Αγ. Χαραλάμπους Μυλοποτάμου, όλοκληρον την άπαιτουμένην ποσότητα έλαιοχρωμάτων, διά τόν έσωτερικόν έλαιοχρωματισμόν τοϋ ναοϋ, τών έσωτερικών και έξωτερικών κουφωμάτων και σιδηρών κιγκλιών τοϋ αϋλοϋρου, καθώς και τό άναγκαίον ποσόν χρημάτων διά την όλην έργασίαν. Τό έργον άνέλαβεν ό καθηγητής και ζωγράφος πτυχιούχος της ανώτατης σχολής Καλών Τεχνών Μετσοβίου Πολυτεχνείου κ. Ιωάννης Σπ. Σπηλιόπουλος, τό όποιον έφερεν έπαξίως εις πέρας, παρά την μικράν άμοιβήν του.

Διά καθαράς επιστημονικής καλλιτεχνικής έργασίας έπετεύχθη πλήρης ανακαίνισις και διακόσμησης τοϋ ναοϋ. 24 ήμφαθαρμένοι εικόνες άγιογραφιών ήλθον εις διάφανειαν. Επίσης τό κατεστραμμένον Τέμπλονμετετράπη έν τών καλύτερων τοϋ τόπου. Η έπιτροπή τοϋ ναοϋ, είνε άξία έπαίνου διά τας εύκολίας τας όποιας παρέσχεν εις τόν καλλιτέχνην πρὸς άποπεράτωσιν τοϋ όλου έργου, τοϋ όποίου λεπτομερή έκθεσιν προτίθεται οϋτος όπως άποστείλῃ εις τόν ευεργέτην.

Αμφότεροι έδημιούργησαν κάτι, τό όποιον θέλει τιμήσῃ την μνήμην αϋτών. Η έν λόγω έμφάνισις όμως μάς διδάσκει και έν άλλο άκόμη. Παρατηρούμεν π. χ. εις διαφόρους ναούς έργα μη συμβαδίζοντα μέ τόν σκοπόν των, πράγμα τό όποτον κάθε άλλο παρά όρθον και όφελιμον είνε. Διά τοϋτο νομίζομεν ότι άπαιτείται μεγάλη προσοχή εις την έκλογήν των δημιουργών. Οϋτοι πρέπει νά είνε διπλωματοϋχοί άντιστοιχούν σχολής, ή έστω άνεγνωρισμένοι καλλιτέχναι. Η Τέχνη εις την ύπηρεσίαν τοϋ Θεοϋ, όφείλει νά είνε άνταξία της ύψηλῆς άποστολής.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΛΟΓΟΘΕΤΙΑΝΙΚΟΝ

Μία άγγλική παροιμία λέγει «ό κατάλληλος άνθρωπος εις την κατάλληλον θέσιν».

Τοϋτο διεπιστώσαμεν έπισκεφθέντες έκ δημοσιογραφικής ύποχρεώσεως τό δημοτικόν σχολείον Λογοθετιανικόν, άρκετάς έλλείψεις τοϋ όποίου έγνωρίζαμεν παλαιότεν. Οί νϋν διδάσκαλοι κ. Γεώργιος και κ. Μαρία Βασ. Κασσιμάς, ύπηρετούντες εις αϋτό από 20ετίας περίπου, άνέπτυσαν όλος άθρόμβως αξίόλογον δραστηριότητα καθ' όλον τό χρονικόν διάστημα

της θητείας των και ιδίως κατάτάπέντετελευταία έτη, ίκανοποιήσαντες πλείστας ανάγκας αϋτοϋ. Κατόπιν έπιμόνων ύποδείξεων και παρακλήσεων των διδασκάλων άλλα και δι' αϋθορμήτων προσφορών, συνέλεγησαν διάφορα ποσά, λεπτομερής κατάλογος διαχειρίσεως των όποιων, ύπάρχει εις την διάθεσιν παντός ένδιαφερομένου.

Τοϋτον άντιπαρερχόμεθα, έλλείψει χώρου, μνημονεύοντες μόνον τούς κυριώτερους ένισχυτάς.

Παναγιώτης Ιωάν. Σίμος 6 έκατομ. παλαιάς δραχμάς ή γεναιοδωρία τοϋ όποίου τόν καθιστά ως τόν μεγαλύτερον ευεργέτην τοϋ σχολείου. Νικόλαος Π. Λουράντος έκ Καρβουνάδων 2 έκατομ. δρχ., χωρίς νά φοιτήσῃ εις τό σχολείον αϋτό και οϋδέ κάτοικος της κοινότητος νά τυγχάνῃ. Αείμνηστος Χαρίτων Λογοθέτης 50 1/2 λίρας Αϋστραλίας, έκ ιδίων και διαφόρων. Φώτιος Σοφίος 1 875 χιλ. δρχ. έκ ιδίων, και διαφόρων. Έπιπροσθέτως δέ άπέστειλεν έκ ιδίων, έν κιβώτιον τετραδίων και έν δεμά γραφικής ύλης. Έμμανουήλ Ταμβακής έκ Αϋστραλίας 1 έκατομ. δρχ. έκ ιδίων και διαφόρων. Κοσμάς Π. Γαβρίλης 125 δολάρια έκ ιδίων και διαφόρων. Γεώργιος Π. Κομηνός ή Γιανούφης 500 χιλ. δρχ. και Θεόδ. Κων. Κομηνός ή Μπαζής 450 χιλ. δρχ. Επίσης άρκετοί κάτοικοι της κοινότητος προσέφερον διάφορα ποσά.

Διά τών ένισχύσεων τούτων, έτετελέσθησαν τας έξῃς έργα. Κατασκευή θυρών και παραθύρων, αϋλοθυρών, έλαιοχρωματισμοί και υδροχρωματισμοί, ξυλουργικά έργασια, τάρτσες έκ μπεντον, κατασκευή ταβανίων, έπισκευή θρανίων και πινάκων, αλτάνες και άγορά μεγάλων χαρτών έκ μουσαμά, Έλλάδες και Ηπείρων.

Τό μεγαλύτερον όμως και άκρως αναγκαίον έργον, είνε ή κατασκευή υδροδεξαμενής (στέρνας) μετά συλλεκτριών υδραυλικών έγκαταστάσεων, διά την όποιαν έδαπνήθη τό μεγαλύτερον ποσόν μετά κόπων και μόχθων διδασκάλων και μαθητών, λόγω πολλών δεδικοιολογημένων και μη έμπεδίων. Τό έργον τοϋτο συνετέλεσε τας μέγιστα εις την καθαριότητα, υγιεινήν και τας ανάγκας ιδίως των διημερευόντων μαθητών, την συντήρησιν άνθρών και την δεινροφύτεισιν της κεντρικής όδοϋ της κοινότητος. Ευγενής και πολιτισμένη προσπάθεια ή όποία θα έπρεπε νά τυγχάνῃ αναλόγου στοργής και ύποστηρίξεως. Εις τό ενεργητικόν των διδασκάλων άποβαίνει έπίσης και τό άνεγειρόμενον περίπτερον άναμνηστικόν μαθητών και παντός διερχομένου, εις την άδενδρον και εις τας καιρικάς άνωμαλίας έκθετεμένην θέσιν Πειτεινού Ράχῃ. Τό έργον τοϋτο ένισχύθη κυρίως παρά τοϋ κ. Σωτηρίου Κομνηοϋ διαμένοντος εις Πεντέλην, όστις διέθεσεν 1 έκατομ. παλαιάς δραχμάς εις μνήμην των γονέων του.

Διά τό έν λόγω ήμιτελές έργον παρεκλήθημεν όπως άπευθύνομεν έκκλησιν πρὸς τούς άμέσως ένδιαφερομένους, όπως ένισχύσουν τούς πρωτεργάτας διά την άποπεράτωσιν του.

Μέ τας τελευταίας προσφοράς θα γίνει έπισκευή της στέγης τοϋ σχολείου, έπίχρισμα των πλευρών δι' άμμοκονιάματος, νέοι έλαιοχρωματισμοί και υδροχρωματισμοί.

Κάθε τιμή άνήκει εις τούς

διδασκάλους, τούς ευεργέτας και τούς δωρητάς διά τας έκτελεσθέντας έργα άνακαινίσεως και έξωραίσμοϋ τοϋ σχολείου, καθώς έπίσης και διά την δεινροφύτεισιν της κεντρικής όδοϋ της κοινότητος και την άνεγερσιν τοϋ ως άνω περιπτέρου.

Εϋχόμεθα όπως τό λαμπρόν των παράδειγμα ευρίσκει έν παντί άνταξίους μιμητάς διότι ή ένίσχυσις των σχολείων είνε ίερόν καθήκον των πολιτών, καθότι ταϋτα συνιστούν τας φυτῶριας τοϋ πνευματικοϋ μας πολιτισμοϋ.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΟΝ

Παρά τοϋ ύπουργείου Παιδείας και κατόπιν ένεργειών τοϋ κ. Ιωάννου Κοντολέοντος ένεκρίθη πίστωσις 15 χιλ. δρχ. νέας έκδόσεως, πρὸς πλήρη άποπεράτωσιν τοϋ δημοτικϋ σχολείου Πιτςινιανικόν.

Η ΟΔΟΣ ΦΡΑΤΣΙΩΝ - ΑΥΛΑΙΜΟΝΟΣ

Ηρχισαν επί τέλους νά γενώνται βάσιμοι έλπίδες, ότι ή κατασκευή της όδοϋ Φρατσίων—Αυλαίμονος, δέν θα παραμείνῃ επί μακρόν εις τό περιθώριον.

Τά κοινοτικά συμβούλια Φρατσίων, Καρβουνάδων, Κοντολιανικών και Βιαραδικών υπέβαλον σχετικήν άναφοράν εις την Νομαρχίαν και κατόπιν άπυτελεσματικών ένεργειών τοϋ βουλευτοϋ μας κ. Ιωάννου Κοντολέοντος, ένεκρίθη από έιδικόν κονδυλίον πιστώσεων τό ποσόν των 30 χιλ. δρχ. νέας έκδόσεως, έκ τοϋ όποίου, τά 80 οιο υπό τόν μακροπροθέσμου δανείου τό δέ ύπόλοιπον ως δωρεά.

Όσαϋτως τό κοινοτικόν Συμβούλιον Φρατσίων έπέτυχε παρά τοϋ Ταμείου Έπαρχιακής Όδοποιίας κατόπιν ένεργειών τοϋ παρ' αϋτῷ έκπροσώπου τών Κυθηρών άρχηγού κ. Παναγιώτου Στάθη, τη συνηγορίά τοϋ κ. Ιωάννου Κοντολέοντος και τη ύποστηρίξει τοϋ κ. Θεμιστοκλή Πετροχειλου καθηγητοϋ, ως Έφόρου Αρχειοτήτων, την χορήγησιν υπό τούτον ένισχύσεως τοϋ ποσού των 15 χιλ. δρχ. νέας έκδόσεως.

Πάντες οι άνωτέρω είνε άξέπαστοι διά τας φιλοτίμους αϋτών ένεργείας, πρὸς ίκανοποίησιν μιας άκρως ζωτικής ανάγκης τοϋ τόπου.

Ευέλπιστοίμεν ότι συντόμως θέλει άρχίσει ή κατασκευή της χρησιμότητος αϋτης όδοϋ.

ΒΙΑΡΑΔΙΚΑ

Κατόπιν αλτήσεως τοϋ κοινοτικϋ Συμβουλίου Βιαραδικών και έντόνων ένεργειών τοϋ κ. Ιωάννου Κοντολέοντος, ένεκρίθη, μέσφ Νομαρχίας, παρά τοϋ ταμείου ειδικού κονδυλίου πιστώσεων, τό ποσόν των 15 χιλ. δρχ. νέας έκδόσεως, διά την κατασκευήν όδοϋ από Βιαραδικών μέχρι της όδοϋ Φρατσίων—Αυλαίμονος.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΟΔΟΣ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Η κοινοτική όδος Μυλοποτάμου από Τράφο εις Τροχάλια μήκους ένός χιλιομέτρου κατασκευαζομένη έκ όλοκληρου δι' έξόδων τοϋ έν Αμερικῇ παρεπιδημούντος κ. Θεόδωρου Νικ. Ποτήρη ή Τροχάλιω, έπερατώθη. Ύπάρχει όμως πιθανότητα νά έπεκταθῇ μέχρι Παναγίας Όρφανης.

Ηδη όκ. Τροχαλιώτης έδωκεν έντολήν όπως κατασκευασθόν 300 έσέτι μέτρα, πέραν τοϋ τέρματος.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΓΕΡΑΚΑΡΙΟΥ

Εις έκ των άφανών και άθρόβων ευεργετών τοϋ τόπου είνε και ό συνταγματάρχης κ. Εϋάγγελος Α. Σουρής, συγγραφέας, έξαίρετος άνθρώπος και λαμπρός πατριώτης, μέ την βιογραφίαν τοϋ όποίου θέλωμεν άσχοληθῇ έν καιρῷ. Σήμερον θα περιγράψωμεν δι' όλίγων άπυτελεσματικών ένεργείας του, ύπέρ της γυντείας του κοινότητος Γερακαρίου.

Μέ τό μεγάλο ένδιαφέρον, την προσωπικήν του έπικροτήν, έπύβλεψιν και έργασίαν συνάμα, έπέτυχεν έκ θεμελίων ανακαίνισιν τοϋ δημοτικϋ σχολείου Γερακαρίου εύρισκομένου έντός τοϋ περιβόλου τοϋ Ιεροϋ ναοϋ Αγίου Ιωάννου εις κτήριον περιωπή, άπτελούν σύνολον άρμονικόν και άνετον διά την διδασκαλίαν των μαθητών.

Όσαϋτως έπέτυχεν την τιμεντόστρωσιν τοϋ πρὸ τοϋ ναοϋ χώρου της εσόδου.

Εις τά έργα ταϋτα εύρε θερμούς συμπαράστατας και άρωγούς τούς φλογερούς πατριώτας κ. κ. Σταύρον Ζαχαρία Σουρήν και Τριαντάφυλλον Α. Σουρήν, έγκατεστημένους έν Σίδνεϋ Αϋστραλίας, ότινες πληροφορηθέντες τας έν λόγω άνάγκας, γενναιοφρόνως άπέστειλαν ό μέν πρῶτος 150 λίρας Αγγλίας, ό δέ έστέρς 10 δολάρια.

Όντας ευτυχείς αί Πατρίδες, αί άναδεικνύσασαι τούτους βλαστός.

Ο συνταγματάρχης κ. Εϋάγγελος Σουρής προτίθει όπως ένεργήσῃ διά την περαιρέσιν και δεινροφύτεισιν τοϋ περιβόλου τοϋ Αγίου Ιωάννου, καθώς και την μεταφοράν τοϋ έκεί νεκροταφείου έκτός αϋτοϋ και εις πλέον κατάλληλον θέσιν, ως έμπεριεί εις πραγματικόν άναπατήριον.

Η άποφασιστική δραστηριότης τοϋ εξαίρετοϋ αϋτοϋ Γερακαριώτου άς παραδειγματίσῃ τούς πατριώτας όπως τοϋ παράσχουν πᾶσαν δυνατήν συνδρομήν πρὸς πλήρη εύδωσιν των έκπολιτισμένων του προσπαθειών.

ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΟΔΟΠΟΙΙΑΣ

Η έπαρχιακή όδος Αρωιαδικών—Διακοφτίου, μήκους 16 χιλιομέτρων, έχει άνάγκην έπισκευής εις πλείστα σημεία. Νομίζομεν ότι πρέπει άπαραιτήτως νά ένισχυθῇ από τό Κράτος, τό όποιον ως προεπιπομεν πλειστακις ήλθε στοργικῶς άρωγόν εις τοιαύτας περιστάσεις, διότι ή όδος αϋτή γεγινάξει μέ καλλιεργημένας έκτάσεις και τό Διακοφτί, και άποτελεῖ προσέτι κέντρον Αλιευτικόν, παραθεριστικόν και λιμενικόν. Εφέτος συνεκέντρωσεν έξαιρετικῶς, τούς περισσότερούς παραθεριστάς.

Αποβαίνει δέ άξιον μνείας τό γεγονός, ότι πάντα τά έξοδα των μέχρι τοϋδε έπισκευών διά των όποιων ή μακρά αϋτή όδος διατηρεῖται βατή, κατεβλήθησαν από τόν δραστήριον και φιλοπρόοδον συμπολίτην κ. Παναγιώτην Βιαροπόλιν. Όσαϋτως έσταμάτησε πᾶσα έργασία εις την όδον Φριλιγγιανικών—Παλασιόπολεως έλλείψει χρημάτων. Είνε δντως λυπηρόν, μία χρησιμότης όδος, προοριζομένη νά συνδέσῃ μίαν εύφορον πεδιάδα μέ την ύπόλοιπον νήσον, και της όποιας τό μέγιστον δυσκολώτατον μέρος κατεσκευάσθη, νά σταματήσῃ όλίγον πρὸ τοϋ τέρματος, άχρηστευομένου τοϋ μέχρι τοϋδε τελεσθέντος έργου, επί ζημιάς της ιδιωτικής και της εθνικής μας οικονομίας. Την αϋτήν έκκρεμότητα παρουσιάζει και ή όδος από πλατείας Μητάτων πρὸς Βιαράδικα μέχρις άποστάσεως μόλις 500 μέτρων, ή όποία έχει άσφαλτοστρωθῇ δι' ένισχύσεως τοϋ Έπαρχιακοϋ Ταμείου καθ' όλον τό μήκος αϋτης, παρέμεινε όμως ήμιτελής, καθότι δέν προσετέθη ή τελευταία έπίστρωσις έκ λεπτής άμμου και πίσσης και οϋτω κατά την άρχομένην χειμερινήν περίοδον, τυγχάνει έκτεθειμένη εις εύκολον καταστροφικήν διάβρωσιν υπό των υδάτων.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ

Από των άρχών τοϋ παρελθόντος Αϋλούστοϋ, άφίκετο εις Ποταμόν προερχομένη έκ Νεαπόλεως ή δις Ντίνα Κανέλη, περιδεύουσα διδασκάλισσα μηχανικοϋ κεντήματος και κοπτικής φορεμάτων έν έντολῷ της έταιρίας ραπτομηχανών Σίγγερ, διά νά διδάξῃ τά κορίτσια της νήσου μας, άφιλοκορδῶς άνά 2 ήμεραν εις Ποταμόν, Χώραν και Καρβουνάδες. Ηδη έλεξεν ή περίοδος της διδασκαλίας εις Ποταμόν και Χώραν συνεχίζεται εις Καρβουνάδες. Η ένεργεια αϋτή διά τας Κυθρας όφείλεται εις αγτικήν ευγενή αίτησιν τοϋ ένταύθα γενικοϋ άντιπροσώπου της έταιρίας κ. Δημητρίου Μαργαίτη.

Τά έν λόγω μαθήματα δέν διδάσκονται εις τας ύπολοίπους σχολάς

τοϋ τόπου, είνε δέ χρησιμότητα. Δέν έπίσης νά σημειωθῇ, ότι ό σοβαρός χαρακτήρ της διδασκαλίσσης, ή καλωσύνη και ή τελεία κατάρτισις αϋτης, καθιστούν τά μαθήματα ευπρόσδεκτα και σφῶδς άντιληπτά. Διά τόν λόγον αϋτόν αί μαθήτριάς εις έλάχιστον χρόνον άπέκτησαν πλουσίως ώρμησεις γνώσεως. Τοϋτο μαρτυρούν ειδικῶς τά κεντήματα, τά έμφανίζοντα καλλιέργημένην πολύπολον σύνθεσιν, λεπτήν έργασίαν και άξιοπρόσεκτο γούστο.

Η πρωτοβουλία αϋτή της έταιρίας Σίγγερ, άποβαίνει άσφαλῶς πρὸς τιμήν της, καθότι παρά τόν έμπορικόν χαρακτήρα της, άπτελεί ταυτοχρόνως ευγενές και πρῶτευτικόν μέτρον πολιτισμοϋ.

ΕΡΑΝΟΣ ΕΙΣΑΜΕΡΙΚΗΝ ΔΙΑ ΙΕΡΟΝ ΣΚΟΠΟΝ

Ο κ. Έμμανουήλ Ν. Βλαχογένης ή Σκαντάλης διαμένων εις Αμερικῇν διεξήγαγεν έρανόν, ύπέρ τοϋ περιτοιχίσματος τοϋ Νεκροταφείου Μυλοποτάμου. πρὸς τόν σκοπόν τοϋτον προσέφερον οι κάτωθι τά έξῃς εις νέας δραχμάς ποσά.

Έμμ. Ν. Βλαχογένης ή Σκαντάλης Δρχ. 600, Θεόδωρος Μάγας 600, Ιωάννης Χαρ. Βλαχογένης 600, Παναγιώτης Αλεξ. Στρατηγός 600, Χαραλάμπος Στρατηγός ή Μούχος 600, εις μνήμην Αντωνίου Κονούου. Θεόδωρος Ν. Ποτήρης ή Τροχαλιώτης 600, Σπύ-

ρος Στρατηγός Σπυράκι 600, Πάτρα Κορώνη εις μνήμην τοϋ συζύγου της Γεωργίου 150, Παναγ. και Έλένη Μάγειρα εις μνήμην τοϋ πατρός των Γεωργίου Κορώνη 150, Μαρία Μαυρονικολά 60, Πάσχα Μάγειρα 30, Γεώργιος Καρύδης, Μπόμπολα εις μνήμην Θεόδωρ. και Έλένης Καρύδη 150, Αποστόλος Ι. Καρύδης Καλοχαίρης 150, Παναγ. και Αθανάσιος Μεγαλοκονόμοι 1.500, Όθων Α. Ποτήρης 300, Ητοι έν συνόλῳ νέας δρχ. 6.690. Τούς ως άνω δωρητάς ή έπιτροπή Αγίου Χαραλάμπους θερμῶς ευχαριστεῖ.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

(Συνέχεια έκ της 3ης σελίδος)

Ο κ. Κοσμάς Καρύδης και ή δις Τασία Κωνούλη, έτέλεσαν τούς γάμους των εις Αϋστραλίαν. Παράνυμφος παρέστη ό κ. Αλ. Δ. Κομηνός.

Ο κ. Σ. Παπαδόπουλος και ή δις Πηνελόπη Ποτήρη έτέλεσαν τούς γάμους των εις Αϋστραλίαν. Παράνυμφος παρέστη ό κ. Εϋστράτιος Δεμερίζος.

Έτετέλεσθησαν οι γάμοι εις Μακαή Αϋστραλίας τοϋ κ. Εϋσταθίου Καρμαπάτη μετά της διδς Μαρούλης Α. Κομνηοϋ. Παράνυμφος παρέστη ό έκ Κιπρίσμαν κ. Γεώργιος Τροβᾶ.

Την 22αν Αϋγούστου έτετέλεσθησαν εις Μπρίσμαν Αϋστραλίας, οι γάμοι τοϋ κ. Δημ. Φωρῷ μετά της διδς Άννας Ν. Κομνηοϋ. Εις τό εύδρυστον ζεύγος ευχόμεθα βίον άνθόσπαρτον.

Δ. Π. Κουλεντιανός

Ο κ. Γεώργιος Ι. Φωρῷς και ή δις Κατίνα Παν. Φωρῷ έτέλεσαν εις Μητάτα τούς γάμους των. Παρευρέθησαν περί τούς 110 προσκεκλημένοι. Τό γεύμα παρετέθη εις τό Καφενείον τοϋ κ. Μηνᾶ Πρωτοψάλτη, ό δέ χορός εις τό Καφενείον τοϋ κ. Χαρ. Π. Σκλάβου. Ευχόμεθα εις τούς ευτυχείς νεόνυμους βίον άνέφελον.

Χαράλαμπος Π. Σκλάβος

Την 5ην Σεπτεμβρίου έτετέλεσθησαν μεγαλοπρεπῶς έν Σίδνεϋ Αϋστραλίας οι γάμοι τοϋ έκ Ποταμοϋ κ. Ανδρέου Γ. Κορωναίου, μετά της διδς Διαμαντοϋλίας Γερ. Μπό- νου. Παράνυμφος παρέστησαν ό κ. Δημήτριος Ζαντιώτης και αί διδς Φρόσφ. Γ. Κορωναίου και Αλένη Γερ. Μπόνου. Παρευρέθησαν άνω τών 300 προσκεκλημένοι.

Ο κ. Ανδρέας Κορωναίος είνε υἱός τοϋ άειμνήστου ευεργέτου της κοινότητος Ποταμοϋ Γεωργίου Κορωναίου επί προεδρίας και διά της άποφασιστικής δραστηριότητος τοϋ όποίου άνοικοδμήθη τό κοινοτικόν μέγαρον, άποτελούν τό στολίδι τοϋ τόπου. Εις τό εύδρυστον ζεύγος ευχόμεθα βίον άνέφελον και τρισευτυχισμένον.

Ι. Α. Τ.

Έτετέλεσθησαν μεγαλοπρεπῶς εις Πειραιά οι γάμοι τοϋ Ιατροϋ κ. Κ. Λισαίου, μετά της διδς Μαρίας Κατασφάδου, θυγατρὸς τοϋ έγκριτου βουλευτοϋ Πειραιῶς Ιατροϋ κ. Γ. Κατασφάδου. Εις τό εύδρυστον ζεύγος ευχόμεθα βίον άνέφελον.

Ι. Α. Τ.

Ο κ. Μιχαήλ Ζαρναβέλης και ή δις Νίκη Πετράκη έξ Ύδρας, έτέλεσαν τούς γάμους των έν Πειραιῇ την 8—9—54.

Την 12ην Σεπτεμβρίου έτετέλεσθησαν μεγαλοπρεπῶς εις Πάργης Αϋστραλίας, οι γάμοι τοϋ κ. Κωνσταντίνου Ι. Τριφύλλη, μετά της διδς Σταματίας Τσαζούρη. Τούς νυμφικούς στεφάνους άντήλλαξαν αί διδς Καίτη Πρινέα, Εϋτυχία Κορώνη και Μαρίκα Κοντολέων. Ευχόμεθα βίον ευτυχισμένον.

Ειρήνη Ι. Τριφύλλη

Την αϋτήν ήμέραν έτετέλεσθησαν εις Πάργης οι γάμοι τοϋ κ. Παναγιώτη Καλῶστη μετά της διδς Έλένης Τσαζούρη. Τούς γαμήλιους στεφάνους άντήλλαξαν ό κ. Αθανάσιος Σάμιος και αί διδς Έρη Πρινέα και Κούλα Κασσιμάς.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Αφίκετο έκ Αϋστραλίας ό κ. Γεώργιος Χ. Φατοσάς μετά της συζύγου αϋτοϋ Κατίνας, όστις κατά τό ταξείδιόν του ήσθηνεν εις Κολόμπο έκ πνευματικής, διασωθείς υπό τοϋ Ιατροϋ τοϋ πλοίου κ. Μπαχᾶ. Ο κ. Φατοσάς είνε πατήρ των άγαπητών συμπολιτών κ. κ. Χρήστου, Νίκου και Ανδρέα Φατοσά, έκλεκτοϋ συνεργάτου μας. Εις τόν υπό δυσκόλους συνθήκας άσθενήσαντα συμπολίτην, ευχόμεθα ταχέως την άνάφρσιν.

Αφίκοντο έκ Αϋστραλίας οι κ. κ. Γεώργιος Σταύρου Γκουβζόνης έκ Δοκάνων και Παναγιώτης Σταύρου Ταμβακής έκ Άρέων, μετά της συζύγου και τοϋ τέκνου του.

Αφίκεται εις Μυλοποτάμον έκ Αμερικῆς ό κ. Ιωάννης Νικ. Ποτήρης.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Αφίκοντο εις Αϋστραλίαν οι κ. κ. Χαράλαμπος Ι. Κρίβαρης, μετά της συζύγου του Ανοδούσης, Μιχαήλ Φάλης, Γεώργιος Μεγαλοκονόμος, Ιωάννης Μεγαλοκονόμος Θεόδωρος Πετρόχειλος, Γεώργιος Μανέας μετά της συζύγου του Ειρήνης και ή δις Ροδόθη Ζαντιώτη. Αναχωρεῖ κατ' αϋτάς δι' Αϋστραλίαν ή δις Μαρία Παν. Πρωτοψάλτη, πρὸς συνάντησιν των έκεί άδελφών της.

Η δις Κλεαρέτη Παν. Σουρή, έκ γερακαρίου άναχωρεῖ έντός όλίγων δι' Αϋστραλίαν.

Την 7ην Αϋγούστου άφίκετο εις Σίδνεϋ Αϋστραλίας προερχόμενος έκ Έλλάδος ό κ. Θ. Κρίβαρης έπιβαίνων τοϋ άγγλικοϋ ύπερκεανίου «Όριον». Εις την άπβάθρην τόν ύπεδέχθη πλήθος συγγενών και φίλων. Την έπομένην έπ' ευκαιρία της άφίξεώς του, παρετέθη γεύμα εις την οίκον τοϋ άδελφοϋ του κ. Παναγιώτου Κρίβαρη, εις τό όποιον παρεκάθησαν πλείστοι όμογενείς.

ΠΕΝΘΗ

Απεβίωσεν εις Πειραιά ό Ιωάννης Δημ. Φλάσκας έτών 75. Πρὸς την σύζυγον τόν Αρστην και τόν υἱόν του Δημήτριον οικογενειακῶς, άπευθύνομεν τά συλλυπητήρια μας.

Παναγιώτης Κουλεντιανός

Απεβίωσεν εις Μακρῇ Αϋστραλίας ό Αθανάσιος Ζαγλανίκης έτών 69.

Απεβίωσεν εις Γκλάουστερ Αϋστραλίας ό Ιωάννης Λουράντος έτών 63, πάσχων έκ καρδιακοϋ νοσήματος.

Απεβίωσεν εις Μπρίσμαν Αϋστραλίας ό Πέτρος Σάμιος έτών 61.

Απεβίωσεν, έν Γερκακίῳ, ή Κυριακόυλα Ν. Τζωρτζοπούλου.

Απεβίωσεν εις Αθήνας έκ συγκοπής, ό Χαράλαμπος Θεόδ. Λαχανῶς έτών 52.

Εις τας άδελφάς του Γρηγορίαν, Αγγελλήν, Έλένην και Καλλιόπην, ως και τούς έκ Αϋστραλίας άφικθέντας θείους αϋτοϋ κ. κ. Κάβριν και Θεόδωρον Κορώνην, έκφράζομεν θερμά συλλυπητήρια.

Παντελής Χαλιορής